

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-70-25
UC58

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi
projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo konsularne.
Ma on na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.
Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został
upoważniony Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem
Donald Tusk
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo konsularne¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1329) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa:

1) w zakresie swojej regulacji wdraża:

- a) dyrektywę 2004/38/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniającą rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającą dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz. Urz. UE L 158 z 30.04.2004, str. 77),
- b) dyrektywę Rady (UE) 2015/637 z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie środków koordynacji i współpracy mających ułatwić ochronę konsularną niereprezentowanych obywateli Unii w państwach trzecich oraz uchylającą decyzję 95/553/WE (Dz. Urz. UE L 106 z 24.04.2015, str. 1);

2) wdraża:

- a) dyrektywę Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającą unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającą decyzję

¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) wdraża dyrektywę Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającą unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającą decyzję 96/409/WPZiB (Dz. Urz. UE L 163 z 20.06.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1986 z 16.07.2024);
- 2) wdraża dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2024/1986 z dnia 6 maja 2024 r. zmieniającą dyrektywę Rady (UE) 2019/997 w odniesieniu do pola przeznaczonego do odczytu maszynowego w unijnym tymczasowym dokumencie podróży (Dz. Urz. UE L 2024/1986 z 16.07.2024);
- 3) służy stosowaniu decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2022/2452 z dnia 8 grudnia 2022 r. określającej dodatkowe specyfikacje techniczne dotyczące unijnego tymczasowego dokumentu podróży ustanowionego dyrektywą Rady (UE) 2019/997 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 47 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2662 z 15.10.2024);
- 4) służy stosowaniu decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/2662 z dnia 14 października 2024 r. ustanawiającej standardowy formularz wniosku o wydanie unijnego tymczasowego dokumentu podróży i zmieniającej decyzję wykonawczą (UE) 2022/2452 (Dz. Urz. UE L 2024/2662 z 15.10.2024).

96/409/WPZiB (Dz. Urz. UE L 163 z 20.06.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1986 z 16.07.2024),

- b) dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2024/1986 z dnia 6 maja 2024 r. zmieniającą dyrektywę Rady (UE) 2019/997 w odniesieniu do pola przeznaczonego do odczytu maszynowego w unijnym tymczasowym dokumencie podróży (Dz. Urz. UE L 2024/1986 z 16.07.2024);

3) służy stosowaniu:

- a) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2022/2452 z dnia 8 grudnia 2022 r. określającej dodatkowe specyfikacje techniczne dotyczące unijnego tymczasowego dokumentu podróży ustanowionego dyrektywą Rady (UE) 2019/997 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 47 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2662 z 15.10.2024),
- b) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/2662 z dnia 14 października 2024 r. ustanawiającej standardowy formularz wniosku o wydanie unijnego tymczasowego dokumentu podróży i zmieniającej decyzję wykonawczą (UE) 2022/2452 (Dz. Urz. UE L 2024/2662 z 15.10.2024).”;

2) w art. 34 uchyla się pkt 6;

3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu:

„Art. 48a. 1. Konsul wydaje unijny tymczasowy dokument podróży, zwany dalej „TDP”, na pisemny wniosek obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które nie ma swojego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego na terytorium państwa przyjmującego niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, albo w sytuacji, gdy nie może w danym przypadku udzielić pomocy konsularnej temu obywatelowi, jeżeli:

- 1) utracił on paszport lub inny dokument podróży albo
- 2) jego paszport lub inny dokument podróży uległ zniszczeniu, albo
- 3) państwo członkowskie Unii Europejskiej, którego jest obywatelem, zwane dalej „państwem obywatelstwa”, nie może w rozsądnym terminie wydać temu obywatelowi paszportu lub innego dokumentu podróży.

2. TDP jest wydawany, jeżeli zapytane niezwłocznie przez konsula państwo obywatelstwa się temu nie sprzeciwia i potwierdzi dane, o których mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8.

3. TDP wydaje się na powrót do państwa obywatelstwa albo do państwa zamieszkania, a w szczególnie uzasadnionych okolicznościach – do innego miejsca docelowego.

4. TDP jest ważny przez okres w nim wskazany, nie dłużej jednak niż 15 dni od daty jego wydania, o ile nie zachodzą wyjątkowe okoliczności. Określając okres ważności dokumentu, konsul uwzględnia niezbędne postoje nocne oraz połączenia w podróży i dodaje dodatkowo dwa dni.

Art. 48b. 1. Wniosek o wydanie TDP zawiera:

- 1) wizerunek twarzy zgodny z wymogami określonymi w art. 41 ustawy z dnia 27 stycznia 2022 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1063);
- 2) imię (imiona) i nazwisko;
- 3) datę, miejsce i państwo urodzenia;
- 4) płeć;
- 5) posiadane obywatelstwo lub obywatelstwa;
- 6) krajowy numer ewidencyjny lub numer ubezpieczenia społecznego – jeżeli zostały nadane;
- 7) informacje o zastępowanym dokumencie podróży (o ile są dostępne);
- 8) informacje na temat rodziców lub opiekunów prawnych – w przypadku osób, które nie ukończyły 18 roku życia;
- 9) dane kontaktowe;
- 10) informacje o kraju docelowym oraz o tym, czy jest on państwem obywatelstwa, państwem zamieszkania czy innym miejscem docelowym;
- 11) informacje o krajach tranzytu między krajem wyjazdu a krajem docelowym;
- 12) informację o przewidywanym czasie trwania podróży;
- 13) informację o obowiązku zwrotu TDP po przybyciu do kraju docelowego;
- 14) podpis.

2. Złożenie wniosku o wydanie TDP wymaga osobistego stawiennictwa.

3. W przypadku gdy szczególne okoliczności uniemożliwiają lub znacznie utrudniają osobiste złożenie wniosku, konsul może odstąpić od wymogu osobistego stawiennictwa.

4. Wniosek o wydanie TDP składa się na formularzu, którego wzór jest określony w załączniku I do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/2662 z dnia 14 października 2024 r. ustanawiającej standardowy formularz wniosku o wydanie unijnego

tymczasowego dokumentu podróży i zmieniającej decyzję wykonawczą (UE) 2022/2452 (Dz. Urz. UE L 2024/2662 z 15.10.2024). Formularz wniosku o wydanie TDP może być stosowany w języku polskim, angielskim lub francuskim.

Art. 48c. 1. Konsul niezwłocznie, nie później niż w terminie dwóch dni roboczych, o których mowa w ust. 2, od dnia złożenia wniosku o wydanie TDP, informuje o jego przyjęciu najbliższe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny państwa obywatelstwa oraz zwraca się z zapytaniem o potwierdzenie danych osoby, której ten wniosek dotyczy.

2. Dzień roboczy oznacza dzień inny niż sobota lub niedziela lub dzień uznany ustawowo za wolny od pracy, przy czym za dzień ustawowo wolny od pracy uznaje się również dzień wolny od pracy obowiązujący organ zobowiązany do działania.

3. Do zapytania, o którym mowa w ust. 1, załącza się:

- 1) odwzorowanie cyfrowe wniosku o wydanie TDP;
- 2) odwzorowanie cyfrowe wizerunku twarzy osoby, o której mowa w art. 48a ust. 1, utrwalonego w momencie składania wniosku albo, w przypadku gdy nie jest to możliwe, wykonanego zgodnie z wymogami określonymi w art. 41 ustawy z dnia 27 stycznia 2022 r. o dokumentach paszportowych;
- 3) odwzorowanie cyfrowe dostępnych dokumentów tożsamości oraz innych dokumentów istotnych dla porównania, weryfikacji i potwierdzenia danych osoby, o której mowa w art. 48a ust. 1.

Art. 48d. 1. Zapytanie, o którym mowa w art. 48c ust. 1, konsul przekazuje z wykorzystaniem dostępnych mu środków komunikacji służbowej zapewniających natychmiastowe przekazywanie i pozyskiwanie informacji, z uwzględnieniem warunków bezpieczeństwa przetwarzania danych.

2. W przypadku braku środków komunikacji spełniających wymagania, o których mowa w ust. 1, konsul może przekazać zapytanie, o którym mowa w art. 48c ust. 1, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych.

3. W wyjątkowo nagłych przypadkach, jeżeli zostały wyczerpane środki komunikacji z państwem obywatelstwa, konsul może odstąpić od stosowania art. 48a ust. 2, o ile niezwłocznie powiadomi to państwo o wydaniu TDP osobie, o której mowa w art. 48a ust. 1, oraz przekaze dane, o których mowa w art. 48g ust. 5.

Art. 48e. 1. W razie sprzeciwu państwa obywatelstwa albo wobec braku potwierdzenia danych, o których mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8, przez to państwo

w terminie trzech dni roboczych, o których mowa w art. 48c ust. 2, liczonych od dnia przekazania zapytania temu państwu, konsul informuje osobę, o której mowa w art. 48a ust. 1, o odmowie wydania TDP oraz o możliwości skorzystania z pomocy konsularnej państwa obywatelstwa zgodnie z zobowiązaniami prawnymi i praktyką tego państwa.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeśli państwo obywatelstwa poinformuje konsula o nowym spodziewanym terminie potwierdzenia danych. W takim przypadku konsul przekazuje tę informację osobie, o której mowa w art. 48a ust. 1.

Art. 48f. 1. Konsul wydaje TDP niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie dwóch dni roboczych, o których mowa w art. 48c ust. 2, liczonych od dnia otrzymania potwierdzenia przez państwo obywatelstwa danych, o których mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8.

2. W uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 1, może zostać przekroczony.

3. Konsul niezwłocznie informuje państwo obywatelstwa o wydaniu TDP, przesyłając temu państwu odwzorowanie cyfrowe tego dokumentu.

4. Do postępowania przed konsulem w sprawie o wydanie TDP nie mają zastosowania przepisy działu III rozdziałów 7–9.

Art. 48g. 1. TDP ma formę jednolitego formularza TDP z polem personalizacyjnym przeznaczonym na wklejenie wypełnionej jednolitej naklejki TDP.

2. Specyfikację jednolitego formularza TDP, w tym sposób umieszczenia na nim wypełnionej jednolitej naklejki TDP, określa załącznik I do dyrektywy Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającej unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającej decyzję 96/409/WPZiB (Dz. Urz. UE L 163 z 20.06.2019, str. 1, z późn. zm.²⁾).

3. Specyfikację jednolitej naklejki TDP, w tym zakres sekcji i pól, które należy wypełnić, określa załącznik II do dyrektywy Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającej unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającej decyzję 96/409/WPZiB.

4. Dodatkowe specyfikacje techniczne TDP są zawarte w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2022/2452 z dnia 8 grudnia 2022 r. określającej dodatkowe specyfikacje

²⁾ Zmiana wymienionej dyrektywy została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/1986 z 16.07.2024.

techniczne dotyczące unijnego tymczasowego dokumentu podróży ustanowionego dyrektywą Rady (UE) 2019/997 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 47, z późn. zm.³⁾).

5. W warstwie graficznej jednolitej naklejki TDP zamieszcza się:

- 1) dane dotyczące osoby:
 - a) imię (imiona),
 - b) nazwisko,
 - c) obywatelstwo,
 - d) datę urodzenia,
 - e) płeć,
 - f) wizerunek twarzy;
- 2) dane dotyczące dokumentu:
 - a) uwagi,
 - b) oznaczenie państwa wydającego,
 - c) oznaczenie organu wydającego,
 - d) datę wydania,
 - e) datę ważności,
 - f) numer jednolitego formularza TDP;
- 3) dane dotyczące kraju docelowego oraz krajów tranzytu.

6. Wpisy na jednolitej naklejce TDP, w tym wizerunek twarzy, nanosi się drukiem. Na wydrukowanej jednolitej naklejce TDP nie dokonuje się zmian.

7. W wyjątkowych przypadkach związanych z wystąpieniem problemów technicznych o charakterze siły wyższej konsul może wypełnić jednolitą naklejkę TDP odręcznie i dołączyć do niej fotografię w sposób uniemożliwiający jej zamianę. Na wypełnionej w ten sposób jednolitej naklejce TDP nie dokonuje się zmian.

Art. 48h. 1. W przypadku ubiegania się przez obywatela polskiego o wydanie TDP przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zwane dalej „państwem udzielającym pomocy”, konsul na zapytanie tego państwa weryfikuje na podstawie Rejestru Dokumentów Paszportowych dane tego obywatela w zakresie, o którym mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8.

2. Konsul niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie trzech dni roboczych, o których mowa w art. 48c ust. 2, liczonych od dnia otrzymania zapytania, potwierdza

³⁾ Zmiana wymienionej decyzji została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/2662 z 15.10.2024.

dane obywatela polskiego, o których mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8, albo informuje państwo udzielające pomocy o braku możliwości potwierdzenia tych danych, w sposób określony w art. 48d ust. 1 i 2.

3. W uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 2, może zostać przekroczony. W takim przypadku konsul informuje państwo udzielające pomocy o spodziewanym terminie potwierdzenia danych lub poinformowania o braku możliwości potwierdzenia tych danych.

Art. 48i. Osoba, której wydano TDP, po powrocie do państwa w nim wskazanego, zwraca ten dokument wybranemu konsulowi.

Art. 48j. 1. Konsul niezwłocznie fizycznie anuluje przez przedziurkowanie i przecięcie:

- 1) błędnie spersonalizowany jednolity formularz TDP lub błędnie spersonalizowaną jednolitą naklejkę TDP;
- 2) TDP zwrócony przez osobę, której go wydano.

2. Konsul prowadzi ewidencję błędnie spersonalizowanych jednolitych formularzy TDP i jednolitych naklejek TDP.

Art. 48k. 1. Konsul przetwarza dane dotyczące wydania TDP, o których mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8, wyłącznie do celów udzielenia pomocy konsularnej, przez okres nie dłuższy niż 180 dni.

2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, konsul usuwa dane z prowadzonych rejestrów czynności i rejestrów spraw, a dokumentację tworzącą akta sprawy poddaje brakowaniu.

3. Osoba, której wydano TDP, jest uprawniona do zweryfikowania danych w nim zawartych i w razie potrzeby do wystąpienia o ich skorygowanie przez wydanie nowego dokumentu.

4. W TDP nie zamieszcza się żadnych informacji w formie do odczytu maszynowego, o ile informacje te nie widnieją również w sekcjach, o których mowa w pkt 6 załącznika II do dyrektywy Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającej unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającej decyzję 96/409/WPZiB.

Art. 48l. 1. Minister właściwy do spraw zagranicznych zapewnia blankiety jednolitych formularzy TDP i jednolitych naklejek TDP.

2. Konsul przechowuje niewypełnione blankiety jednolitych formularzy TDP i jednolitych naklejek TDP w miejscu zabezpieczonym przed ich utratą, zniszczeniem, uszkodzeniem lub dostępem do nich osób nieuprawnionych.

Art. 48m. Minister właściwy do spraw zagranicznych przetwarza dane dotyczące liczby:

- 1) wydanych TDP,
 - 2) obywatelstwa osób, którym wydano TDP,
 - 3) przypadków podrabiania i fałszowania TDP
– a także corocznie przekazuje je Komisji Europejskiej.”;
- 4) w art. 49 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Przepisów art. 21, art. 41 oraz art. 48a–48m nie stosuje się do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej posiadających obywatelstwo państwa przyjmującego.”.

Art. 2. 1. Formularze tymczasowych dokumentów podróży wyprodukowanych zgodnie z decyzją 96/409/WPZiB przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie ustanowienia tymczasowego dokumentu podróży (Dz. Urz. WE L 168 z 06.07.1996, str. 4, z późn. zm.⁴⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 18, t. 1, str. 26, z późn. zm.) stają się nieważne i podlegają zniszczeniu przez konsula z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Postępowania w sprawach o wydanie tymczasowego dokumentu podróży wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 9 grudnia 2025 r.

⁴⁾ Zmiany wymienionej decyzji zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 236 z 23.09.2003, str. 789, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 422 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania ustawy

Celem przedkładanego projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1329, zwanej dalej „Prawo konsularne”) jest wdrożenie dyrektywy Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającej unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającej decyzję 96/409/WPZiB (Dz. Urz. UE L 163 z 20.06.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1986 z 16.07.2024), zwanej dalej „dyrektywą 2019/997”, jak również dyrektywy delegowanej Komisji UE 2024/1986 zmieniającej dyrektywę Rady (UE) 2019/997 w odniesieniu do pola przeznaczonego do odczytu maszynowego w unijnym tymczasowym dokumencie podróży (Dz. Urz. UE L 2024/1986 z 16.07.2024), zwanej dalej „dyrektywą 2024/1986”¹⁾. Rzeczpospolita Polska jest zobowiązana przyjąć i opublikować przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do implementacji obu dyrektyw do dnia 9 grudnia 2024 r. Rozpoczęcie stosowania przyjętych przepisów krajowych powinno nastąpić po upływie dalszych 12 miesięcy, tj. od dnia 9 grudnia 2025 r.

Dyrektywa 2019/997 ustanawia unijny tymczasowy dokument podróży, zwany dalej „TDP”, wydawany niereprezentowanemu obywatelowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej (zwanej dalej „UE”), tj. cudzoziemcowi, obywatelowi państwa członkowskiego UE, które na terytorium państwa przyjmującego niebędącego państwem członkowskim UE nie ma swojego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego albo nie może w danym przypadku udzielić pomocy konsularnej temu obywatelowi, którego paszport lub inny dokument podróży został w państwie trzecim utracony (np. zgubiony czy skradziony), albo zniszczony, albo nie może go uzyskać w rozsądnym terminie z innych względów. TDP wydaje się, co do zasady, tylko wobec braku sprzeciwu państwa obywatelstwa i po potwierdzeniu danych (takich jak: imię/imiona, nazwisko, data, miejsce i państwo urodzenia, obywatelstwo, wizerunek twarzy oraz płeć) wnioskodawcy przez państwo obywatelstwa.

Dyrektywa 2019/997 ustanawia unowocześniony, bezpieczny format TDP, który zastąpi obecny unijny tymczasowy dokument podróży (*emergency travel document*, ETD), wydawany na

¹⁾ Projekt ustawy służy także stosowaniu:

¹⁾ decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2022/2452 z dnia 8 grudnia 2022 r. określającej dodatkowe specyfikacje techniczne dotyczące unijnego tymczasowego dokumentu podróży ustanowionego dyrektywą Rady (UE) 2019/997 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 47 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2662 z 15.10.2024);

²⁾ decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/2662 z dnia 14 października 2024 r. ustanawiającej standardowy formularz wniosku o wydanie unijnego tymczasowego dokumentu podróży i zmieniającej decyzję wykonawczą (UE) 2022/2452 (Dz. Urz. UE L 2024/2662 z 15.10.2024).

podstawie decyzji Rady 96/409/WPZiB z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie ustanowienia tymczasowego dokumentu podróży (Dz. Urz. WE L 168 z 06.07.1996, str. 4, z późn. zm.²⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 18, t. 1, str. 26, z późn. zm.). Przyjęte w niej rozwiązania służą zapewnieniu spójności warunków i procedury wydawania TDP przez państwa członkowskie oraz zasad unijnej ochrony konsularnej określonych w dyrektywie Rady (UE) 2015/637 z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie środków koordynacji i współpracy mających ułatwić ochronę konsularną niereprezentowanych obywateli Unii w państwach trzecich oraz uchylającej decyzję 95/553/WE (Dz. Urz. UE L 106 z 24.04.2015, str. 1), która została implementowana do polskiego porządku prawnego w ustawie – Prawo konsularne ze skutkiem od dnia 1 maja 2018 r. Z kolei zmiana wprowadzona dyrektywą 2024/1986 obejmuje dostosowanie przepisów dyrektywy 2019/997 do postępu technicznego w zakresie międzynarodowych norm (ICAO) odnoszących się do specyfikacji technicznych dotyczących jednolitej naklejki personalizacyjnej TDP.

W dniu 8 lipca 2024 r. uwzględniono wniosek Ministra Spraw Zagranicznych o wprowadzenie przedmiotowego projektu do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów. Projekt został wpisany do Wykazu pod numerem UC58.

II. Stan w dziedzinie, która ma być unormowana. Różnice między dotychczasowym a planowanym stanem prawnym

W aktualnym stanie prawnym Prawo konsularne jest jedynym aktem rangi ustawowej, który reguluje kwestię wydawania i odmowy wydania obywatelom państw członkowskich UE tymczasowych dokumentów podróży – ETD (*vide* art. 34 pkt 6 ustawy – Prawo konsularne). Akt ten powierza wydawanie ww. dokumentów konsulowi. Wydane na podstawie wskazanej ustawy rozporządzenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie opłat konsularnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 76) ustanawia stawkę opłaty za czynność wydania tymczasowego dokumentu podróży określonego w ww. decyzji Rady 96/409/WPZiB z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie ustanowienia tymczasowego dokumentu podróży.

Istota planowanych rozwiązań legislacyjnych przewiduje zmianę ustawy – Prawo konsularne polegającą na wprowadzeniu w dziale II w rozdziale 3 ustawy – Prawo konsularne, zatytułowanym „Funkcje konsularne”, nowych przepisów (art. 48a–48m) dot. TDP,

²⁾ Zmiany wymienionej decyzji zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 236 z 23.09.2003, str. 789, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 422 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1.

implementujących kluczowe postanowienia dyrektywy 2019/997 i dyrektywy 2024/1986 (art. 1 pkt 3 projektu).

Przedkładany projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo konsularne w art. 48a ust. 1 przewiduje, że konsul wydaje TDP na pisemny wniosek niereprezentowanego obywatela państwa członkowskiego UE (tj. zgodnie z art. 21 ustawy – Prawo konsularne: obywatela państwa członkowskiego, które na terytorium państwa przyjmującego niebędącego państwem członkowskim UE nie ma swojego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego, albo w sytuacji, gdy nie może ono w danym przypadku udzielić pomocy konsularnej temu obywatelowi), jeżeli:

- 1) utracił paszport lub inny dokument podróży albo
- 2) którego paszport lub inny dokument podróży uległ zniszczeniu, albo
- 3) państwo członkowskie UE, którego jest obywatelem („państwo obywatelstwa”), nie może w rozsądnym terminie wydać temu obywatelowi paszportu lub innego dokumentu podróży.

Dyrektywa nie przesądza, czy za przesłankę wydania TDP można uznać utratę ważności dotychczasowego dokumentu podróży dokumentu, ale taka interpretacja ostatniej z przesłanek jest zgodna z celami dyrektywy.

Konsul wydaje TDP pod warunkiem braku sprzeciwu ze strony zapytanego niezwłocznie państwa członkowskiego UE, którego obywatelem jest wnioskodawca, i po potwierdzeniu przez to państwo danych tej osoby obejmujących m.in. jego imię (imiona), nazwisko, obywatelstwo, datę urodzenia, płeć i wizerunek twarzy (projektowany art. 48a ust. 2).

Zgodnie z projektem konsul wydaje TDP na powrót do państwa obywatelstwa albo innego państwa zamieszkania, a w szczególnie uzasadnionych okolicznościach także do innego miejsca docelowego (projektowany art. 48a ust. 3). TDP jest ważny przez okres wskazany w tym dokumencie, nie dłużej jednak niż 15 dni od daty jego wydania (projektowany art. 48a ust. 4), co odpowiada postanowieniom art. 6 dyrektywy 2019/997. Zachowano przy tym wynikającą z implementowanego aktu dyspozycję, iż podczas obliczania tego okresu uwzględnia się niezbędne postoje nocne oraz połączenia w podróży, zaś okres ważności ma obejmować dodatkowy okres wynoszący dwa dni. Wdraża się również możliwość wydania TDP na okres przekraczający 15 dni kalendarzowych, jeżeli wymagają tego wyjątkowe okoliczności.

Dane wymagane we wniosku o wydanie TDP określa art. 48b ust. 1 projektu. Analogicznie do rozwiązań przyjętych w odniesieniu do paszportu tymczasowego (por. art. 30 ustawy z dnia 27 stycznia 2022 r. o dokumentach paszportowych), projekt przewiduje, że ubieganie się o wydanie TDP będzie wymagać pisemnego wniosku oraz osobistego stawiennictwa w urzędzie konsularnym. W przypadku gdy szczególne okoliczności uniemożliwiają lub znacznie utrudniają osobiste stawiennictwo w celu złożenia wniosku o wydanie TDP, konsul może odstąpić od tego wymogu (projektowany art. 48b ust. 3). Wzór formularza wniosku o wydanie TDP został określony w załączniku I do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/2662 z dnia 14 października 2024 r. ustanawiającej standardowy formularz wniosku o wydanie unijnego tymczasowego dokumentu podróży i zmieniającej decyzję wykonawczą (UE) 2022/2452. Formularz wniosku może być stosowany w języku polskim, angielskim lub francuskim (projektowany art. 48b ust. 4).

Przepisy art. 48c–48d regulują tryb postępowania konsula z wnioskiem o wydanie TDP. Zgodnie z projektowanymi przepisami konsul – niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie dwóch dni roboczych od złożenia wniosku – informuje o jego przyjęciu najbliższe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny państwa obywatelstwa oraz zwraca się z zapytaniem o potwierdzenie danych osoby, której wniosek dotyczy (art. 48c ust. 1 projektu). W art. 48c ust. 2 wprowadzono definicję dnia roboczego. Do zapytania dołącza odwzorowanie cyfrowe: wniosku o wydanie TDP oraz wizerunku twarzy osoby, której ten wniosek dotyczy, a także dostępnych dokumentów tożsamości oraz innych dokumentów istotnych dla porównania, weryfikacji i potwierdzenia danych osoby, której wniosek dotyczy (art. 48c ust. 3 projektu). Wymagania w odniesieniu do dołączanej fotografii są zgodne z wymaganiami przewidzianymi przez polskie prawo w odniesieniu do osób wnioskujących o wydanie dokumentu paszportowego na podstawie art. 41 ustawy z dnia 27 stycznia 2022 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1063) i odpowiadają normom wymienionego w art. 4 ust. 2 pkt b dyrektywy 2019/997 dokumentu Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego nr 9303.

Powyższe zapytanie konsul przekazuje z wykorzystaniem dostępnych mu środków komunikacji służbowej zapewniającej natychmiastowe przekazywanie i pozyskiwanie informacji, z uwzględnieniem warunków bezpieczeństwa przetwarzania danych; a jeśli brak jest środków spełniających takie wymagania, konsul może przekazać zapytanie za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych (projektowany art. 48d ust. 1–2).

W projekcie przewidziano odstępstwo od wymogu uzyskania potwierdzenia danych wnioskodawcy przez państwo obywatelstwa (projektowany art. 48d ust. 3). W wyjątkowo nagłych przypadkach, jeśli zostały wyczerpane środki komunikacji z państwem obywatelstwa, konsul, po powiadomieniu państwa obywatelstwa, może wydać TDP bez uzyskania od tego państwa potwierdzenia danych niereprezentowanego obywatela, o ile bez zbędnej zwłoki powiadomi to państwo o wydaniu TDP wnioskodawcy oraz przekaze dane tego obywatela, o których mowa w art. 48g ust. 5. Postulowane rozwiązanie ma na celu wdrożenie art. 4 ust. 6 dyrektywy 2019/997, który wymaga, aby w wyjątkowych okolicznościach państwo członkowskie udzielające pomocy mogło wydać TDP bez uprzedniej konsultacji z państwem członkowskim obywatelstwa. Przed udzieleniem pomocy należy wyczerpać wszystkie dostępne środki komunikacji z państwem członkowskim obywatelstwa (patrz motyw 5 preambuły dyrektywy 2019/997).

W razie sprzeciwu państwa obywatelstwa albo wobec braku potwierdzenia przez to państwo w terminie trzech dni roboczych liczonych od dnia przekazania zapytania temu państwu danych, o których mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8, konsul informuje zainteresowanego o odmowie wydania dokumentu, jak również o możliwości skorzystania przez wnioskodawcę z pomocy konsularnej państwa jego obywatelstwa zgodnie z zobowiązaniami prawnymi i praktyką tego państwa (projektowany art. 48e ust. 1). Przyjęte rozwiązanie odpowiada art. 4 ust. 4 dyrektywy 2019/997, zgodnie z którym w takim przypadku TDP nie wydaje się, a państwo członkowskie obywatelstwa przejmuje odpowiedzialność za zapewnienie ochrony konsularnej swojemu obywatelowi zgodnie z zobowiązaniami prawnymi i praktyką. Osobie niezadowolonej z rozstrzygnięcia konsula będzie przysługiwała skarga na działania lub zaniechania konsula na zasadach określonych w dziale VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), co wynika z przepisów ogólnych. Odstępstwem od tej reguły będzie sytuacja, w której państwo obywatelstwa poinformuje konsula o nowym, spodziewanym terminie potwierdzenia danych (projektowany art. 48e ust. 2). Należy spodziewać się, że wydawanie TDP będzie mieć charakter incydentalny, stąd brak konieczności wprowadzania daleko sformalizowanej procedury sprzeciwu do ustawy.

W projekcie przyjęto, że konsul wydaje TDP niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie dwóch dni roboczych od daty otrzymania potwierdzenia przez państwo obywatelstwa danych dot. wnioskodawcy (projektowany art. 48f ust. 1), chyba że w uzasadnionych przypadkach konieczne będzie wydłużenie tego terminu (art. 48f ust. 2 projektu). O wydaniu TDP konsul bez zwłoki informuje państwo obywatelstwa, przesyłając temu państwu odwzorowanie

cyfrowe TDP (projektowany art. 48f ust. 3). Opisywane regulacje wdrażają postanowienia art. 4 ust. 3 i 7 dyrektywy 2019/997 i służą zapewnieniu szybkości postępowania, a także bezpieczeństwu obrotu prawnego.

Projekt przewiduje, że do postępowania przed konsulem w sprawie o wydanie TDP nie mają zastosowania przepisy działu III rozdziałów 7–9 ustawy – Prawo konsularne pn. Postępowanie przed konsulem (projektowany art. 48f ust. 4). Projekt ustawy przewiduje wyłączenie stosowania w odniesieniu do spraw dot. wydawania przez konsula TDP przepisów Prawa konsularnego regulujących: wydawanie decyzji i postanowień, składanie odwołań, zażaleń i wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy, jak też wznowienie postępowania. Z racji specyfiki trybu wydawania TDP wynikającego wprost z dyrektywy 2019/997, z przewidzianymi w niej np. odrębnymi, bardzo krótkimi terminami wykonywania czynności, odformalizowaniem i jednocześnie ujednoliceniem procedury w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich, a także zależnym charakterem czynności konsula (tj. konsul wydaje TDP w przypadku braku sprzeciwu innego państwa członkowskiego i po potwierdzeniu przez to państwo danych wnioskodawcy) oraz z uwagi na brak przewidzianego trybu odwoławczego – część przepisów uniwersalnych dla wszystkich typów spraw załatwianych przez konsula należało wyłączyć w odniesieniu do regulowanej materii.

TDP ma uzgodnioną w gronie państw członkowskich jednolitą formę, na którą składają się: jednolity formularz TDP z polem personalizacyjnym przeznaczonym na wklejenie jednolitej naklejki personalizacyjnej TDP (art. 48g ust. 1 projektu). Specyfikacje jednolitego formularza TDP i jednolitej naklejki personalizacyjnej TDP określają, odpowiednio, załącznik I i załącznik II do dyrektywy 2019/997 (por. projektowane art. 48g ust. 2–4 ustawy). Dodatkowe specyfikacje techniczne TDP w odniesieniu do wzoru graficznego, formatu, kolorów jednolitego formularza oraz do wzoru graficznego, formatu, kolorów jednolitej naklejki ustanawia decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/2452 z dnia 8 grudnia 2022 r. określająca dodatkowe specyfikacje techniczne dotyczącej unijnego tymczasowego dokumentu podróży ustanowionego dyrektywą Rady (UE) 2019/997. W celu zapobieżenia podrobieniu i fałszowaniu TDP niektóre jego specyfikacje są opatrzone klauzulą poufności (*vide* motyw 15 preambuły dyrektywy 2019/997 i część II załącznika do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2022/2452 z dnia 8 grudnia 2022 r.), a co za tym idzie nie jest możliwe ich zamieszczenie w promulgowanym akcie prawa powszechnie obowiązującego. Mając na uwadze powyższe, projektowana ustawa nie przewiduje przepisów wprowadzających wzory formularza TDP i jednolitej naklejki personalizacyjnej TDP, albowiem materia ta została – szczegółowo

i w sposób umożliwiający bezpośrednie stosowanie – uregulowana w dyrektywie 2019/997 oraz ww. decyzji wykonawczej Komisji³⁾. Z odwołaniem wprost do tych specyfikacji będzie możliwe zlecenie produkcji jednolitego formularza i naklejki. Państwa członkowskie zachęca się do wyznaczenia jednego podmiotu odpowiedzialnego za produkcję formularzy składających się na TDP dla wszystkich państw członkowskich. Takie podejście służy podniesieniu bezpieczeństwa obrotu prawnego w celu zapobieżenia przypadkom podrabiania i fałszowania dokumentów.

W warstwie graficznej TDP będą zamieszczane dane dotyczące osoby posiadacza (imię/imiona, nazwisko, obywatelstwo, data urodzenia, płeć, wizerunek twarzy), dane dotyczące dokumentu (uwagi – przykładowo oznaczenie rodzaju i numeru zastępowanego dokumentu, oznaczenie państwa wydającego, oznaczenie organu wydającego TDP, data wydania, data ważności, numer jednolitego formularza TDP) oraz dane dotyczące kraju docelowego podróży oraz krajów tranzytu (projektowany art. 48g ust. 5).

Projektowane przepisy stanowią, że wpisy na naklejce personalizacyjnej TDP (w tym wizerunek twarzy) nanosi się drukiem, a na wydrukowanej naklejce nie nanosi się zmian. Nie wyklucza się – dopuszczalnej wyjątkowo, w przypadku problemów technicznych o charakterze siły wyższej (patrz motyw 13 preambuły) – także odręcznej jej personalizacji (projektowany art. 48g ust. 7). Wskazania i wytyczne w zakresie techniki personalizowania TDP konsulowie otrzymają od ministra właściwego do spraw zagranicznych w ramach jego kompetencji do wykonywania nadzoru zgodnie z art. 13 ustawy – Prawo konsularne.

Projektowany art. 48h odnosi się do przypadku ubiegania się przez obywatela polskiego o wydanie TDP przez inne państwo członkowskie UE. W takich okolicznościach konsul Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek państwa członkowskiego, na podstawie Rejestru Dokumentów Paszportowych, weryfikuje dane obywatela polskiego w zakresie danych wskazanych w art. 48b ust. 1 pkt 1–8. Po zweryfikowaniu danych konsul bezzwłocznie, nie później jednak niż w terminie trzech dni roboczych od dnia otrzymania zapytania, potwierdza dane obywatela polskiego. W przypadku zaistnienia okoliczności, które przemawiają za niewydaniem obywatelowi polskiemu TDP (np. w związku z tzw. zastrzeżeniem paszportowym), w odpowiedzi na zapytanie zostanie wskazany brak możliwości potwierdzenia tych danych (projektowany art. 48h ust. 1 i 2).

³⁾ W polskiej praktyce prawodawczej technika polegająca na odsyłaniu wprost do postanowień dyrektyw w materii regulującej kwestie wykonawcze jest uznana i ma zastosowanie m.in. w ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. 620).

W uzasadnionych przypadkach termin trzech dni roboczych od dnia otrzymania zapytania będzie mógł zostać przekroczony. W takim przypadku konsul informuje państwo członkowskie udzielające pomocy o spodziewanym terminie potwierdzenia danych lub o spodziewanym terminie poinformowania o braku możliwości potwierdzenia tych danych (projektowany art. 48h ust. 3). Do ustalenia właściwości miejscowej konsula do wykonywania czynności, o których mowa w art. 48h, mają zastosowanie przepisy ogólne dot. postępowania przed konsulem (*vide* art. 53 ustawy – Prawo konsularne).

Zgodnie z projektowanym art. 48i osoba, której wydano TDP, która powróciła na podstawie TDP do państwa obywatelstwa, państwa zamieszkania albo innego miejsca docelowego, przekazuje ten dokument wybranemu konsulowi RP (np. konsulowi RP mającemu siedzibę w państwie obywatelstwa, państwie zamieszkania, państwie, w którym znajduje się inne miejsce docelowe, albo konsulowi, który wydał TDP) w celu jego fizycznego anulowania. TDP można będzie odesłać pocztą do konsula.

Należy spodziewać się, że zazwyczaj może to być konsul mający siedzibę najbliżej miejsca powrotu posiadacza dokumentu. Nie jest to jednak jedyna możliwa sytuacja. Projektodawca świadomie przyjął w tym przypadku odstępstwo od właściwości terytorialnej konsula wynikającej z przepisów ustawy – Prawo konsularne. Nie jest bowiem zasadne przyjęcie, iż cudzoziemcy, którym wydano unijny TDP, będą mieć wiedzę nt. granic okręgów konsularnych konsułów RP. Zobowiązanie takich osób do zwrotu dokumentu do określonego konsula RP może działać zniechęcająco do czynienia zadość ww. obowiązkowi. Dlatego zachowanie elastyczności projektowanej nowelizacji jest celowe. Jednocześnie zapewnia bezpieczeństwo obrotu przez nałożenie obowiązku zwrotu dokumentu. Wypada jednocześnie zauważyć, że podobne sformułowanie dotyczące „wybranego kierownika urzędu stanu cywilnego” pojawia się w przepisach ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego i nie powoduje trudności praktycznych ani interpretacyjnych.

Nie jest zasadne ustanawianie regulacji dot. zwrotu TDP wydanego przez organ innego państwa UE, ponieważ materia ta powinna zostać uregulowana przez państwo, które będzie wydawać ten dokument obywatelowi polskiemu.

Przepis art. 48j ust. 1 projektu precyzuje, że anulowanie dokumentu przez konsula polega na przedziurkowaniu i przecięciu TDP zwróconego przez osobę, której go wydano. Analogicznie przez przedziurkowanie i przecięcie anuluje się błędnie spersonalizowany jednolity formularz TDP lub błędnie sformalizowaną jednolitą naklejkę TDP. W związku z tym, że jednolity formularz TDP oraz jednolita naklejka TDP stanowią druki ścisłego zarachowania, konsul

proceedzi ewidencję błędnie spersonalizowanych jednolitych formularzy TDP i jednolitych naklejek TDP (art. 48j ust. 2 projektu).

Implementowana dyrektywa 2019/997 (art. 4 ust. 7) przewiduje uprawnienie konsula do sporządzania i przechowywania odwzorowania cyfrowego wydanego przez siebie TDP, a także przyjmowania i przechowywania odwzorowania cyfrowego TDP wydanego obywatelowi polskiemu przez inne państwo członkowskie. W celu wdrożenia przywołanej regulacji, a także postanowień dyrektywy 2019/997 wyrażonych w jej art. 15 i odnoszących się do ochrony danych osobowych, przewidziano w projekcie, że konsul przetwarza dane osobowe dotyczące TDP. Okres przetwarzania danych został ograniczony do 180 dni. Po upływie tego terminu dane usuwa się z prowadzonych rejestrów czynności i rejestrów spraw, a wytworzoną dokumentację tworzącą akta sprawy poddaje brakowaniu (art. 48k ust. 1 i 2 projektu). Proponowany termin przetwarzania danych przez okres 180 dni będzie dotyczył obu przypadków udziału konsula w procedurze wydawania TDP (tj. zarówno, gdy pomocy będzie udzielać polski konsul, jak również, gdy będzie on potwierdzać dane obywatela polskiego na potrzeby wydania TDP przez organy innego państwa UE obywatelowi polskiemu). Dyrektywa wyznacza jedynie terminy maksymalne (odpowiednio 180 dni dla państwa udzielającego pomocy i 2 lata dla państwa obywatelstwa) i nie zakazuje ich skracania. Stąd przewidziane w projekcie rozwiązania, wdrażające dyrektywę 2019/997, ustanawiają krótki termin przetwarzania danych dot. TDP. Okres ich przetwarzania będzie krótszy niż w przypadku innych czynności wykonywanych przez konsula. Przyjęcie projektowanej ustawy będzie związane z koniecznością wprowadzenia określonych zmian w przepisach wewnętrznych Ministerstwa Spraw Zagranicznych dot. przechowywania i archiwizacji dokumentów. Ponadto niezbędne będzie odpowiednie dostosowanie narzędzi informatycznych, w których konsul prowadzi rejestr spraw, w celu zapewnienia automatycznego usuwania danych odnoszących się do TDP po okresie maksymalnego ich przetwarzania zgodnym z dyrektywą 2019/997. W celu zapewnienia bezpieczeństwa danych zobligowano konsula do zniszczenia zwracanych mu TDP.

Art. 48k ust. 3 precyzuje dodatkowo, że osoba, której wydano TDP, jest uprawniona do zweryfikowania danych w nim zawartych i w razie potrzeby do wystąpienia o ich skorygowanie przez wydanie nowego dokumentu. Z kolei zgodnie z ust. 4 tego przepisu w TDP nie zamieszcza się informacji w formie do odczytu maszynowego, o ile nie widnieją one w odpowiednich sekcjach specyfikacji technicznych dot. TDP.

W projekcie przewidziano, że minister właściwy do spraw zagranicznych zapewnia konsulowi blankiety jednolitych formularzy TDP i jednolitych naklejek personalizacyjnych TDP

(projektowany art. 48l ust. 1). Proponowane rozwiązanie zapewni stosowanie przez wszystkich konsulów tożsamy wzór formularza i naklejki TDP. Scentralizowany sposób zamawiania blankietów usprawni procedurę wyłaniania wykonawcy i wpłynie na racjonalizację kosztu wyprodukowania pojedynczych sztuk blankietów. Proponowane rozwiązanie wychodzi też naprzeciw oczekiwaniu wyrażanym przez państwa członkowskie w toku tworzenia dyrektywy 2019/997, aby korzystać z jednego wykonawcy blankietów, który będzie zaopatrywał więcej niż jedno państwo członkowskie. Wyrażone w projektowanym art. 48l zobowiązanie do zapewnienia blankietów wdraża postanowienie art. 10 dyrektywy 2019/997.

Zgodnie z art. 48l ust. 2 konsul przechowuje niewypełnione blankiety jednolitych formularzy TDP i jednolitych naklejek TDP w miejscu zabezpieczonym przed ich utratą, zniszczeniem, uszkodzeniem lub dostępem do nich osób nieuprawnionych.

W projektowanym art. 48m przewidziano, że minister właściwy do spraw zagranicznych przetwarza dane dotyczące liczby wydanych przez konsula TDP oraz obywatelstwa osób, którym wydano TDP, a także dane dotyczące przypadków podrobienia lub sfalszowania TDP, jak również corocznie przekazuje ww. dane Komisji Europejskiej. Powyższe służy implementacji postanowień art. 16 dyrektywy 2019/997 nakazujących państwom członkowskim monitorowanie jej stosowania w zakresie liczby wydanych TDP i obywatelstwa ich posiadaczy oraz liczby przypadków podrabiania i fałszowania TDP.

Projektodawca celowo zrezygnował z implementacji art. 7 dyrektywy, który ma charakter fakultatywny i umożliwia wydanie TDP innym kategoriom osób niż niereprezentowanym w państwie akredytacji obywatelom innego państwa unijnego. W zakresie, w jakim dyrektywa umożliwia przyjęcie przepisów dających możliwość wydania TDP własnym obywatelom, projektodawca wyszedł z założenia, że obywatele polscy posiadają reprezentację we wszystkich państwach członkowskich UE, a Rzeczpospolita Polska zapewnia pomoc konsularną na całym ich terytorium, niezależnie np. od odległości od najbliższego urzędu konsularnego. Z kolei przypadek krajów i terytoriów zamorskich w myśl art. 7 dotyczy wyłącznie obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej, a nie obywateli polskich. W przypadku pozostałych kategorii osób wskazanych w art. 7 dyrektywy pomoc konsularna przysługuje danej osobie zgodnie z prawem państwa jej obywatelstwa. Osoby te powinny zatem zgłosić się po pomoc konsularną do właściwego przedstawicielstwa swojego państwa.

Pozostałe z proponowanych zmian, zawarte w art. 1 pkt 2 i 4 przedkładanej ustawy, mają charakter wynikowy i zmierzają do odpowiedniego dostosowania przepisów ustawy – Prawo konsularne.

W art. 1 w pkt 2 projekt przewiduje zmianę art. 34 ustawy – Prawo konsularne polegającą na uchyleniu jego pkt 6 powierzającego konsulowi właściwość do wydawania ETD. Usunięcie ww. punktu jest konieczne wobec uchylenia na podstawie wdrażanej dyrektywy 2019/997 decyzji 96/409/WPZiB uprawniającej do wydawania ETD. ETD zostanie zastąpiony przez TDP.

Ostatnia z proponowanych regulacji (art. 1 pkt 4 projektu) przewiduje zmiany dostosowujące i porządkujące w art. 49 ustawy – Prawo konsularne, które uwzględnią odpowiednie stosowanie wyłączeń przepisów nowelizowanej ustawy w odniesieniu do obywateli polskich i obywateli państw członkowskich UE ubiegających się o wydanie TDP. Zmienione brzmienie art. 49 przewiduje, że TDP nie będzie wydawane obywatelowi państwa członkowskiego na terytorium państwa przyjmującego, którego ta osoba jest obywatelem.

W art. 2 projektu zamieszczono przepis intertemporalny, zgodnie z którym formularze tymczasowych dokumentów podróży wyprodukowanych zgodnie z decyzją 96/409/WPZiB przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie ustanowienia tymczasowego dokumentu podróży stają się nieważne i podlegają zniszczeniu przez konsula z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jednocześnie mając na uwadze specyfikę procedury związanej z wydawaniem dokumentów podróży o krótkiej ważności, w tym jej pilność, wskazano, że postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 9 grudnia 2025 r., tak aby było możliwe terminowe rozpoczęcie stosowania wdrażanych przepisów w porządku krajowym (art. 3 projektu).

Ponadto implementacja dyrektyw będzie wymagać zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie opłat konsularnych przez zmianę poz. 3.06 w Taryfie Opłat Konsularnych, stanowiącej załącznik do tego rozporządzenia.

III. Charakterystyka przewidywanych skutków związanych z wejściem w życie aktu

Spodziewane skutki i następstwa nowych regulacji przejawiają się w sferach:

- 1) społecznej – przez urzeczywistnienie i skonkretyzowanie w polskim porządku prawnym gwarancji wynikających ze statusu obywatelstwa państwa członkowskiego UE. Jednym z przywilejów wynikających z obywatelstwa UE jest prawo do korzystania z ochrony dyplomatycznej i konsularnej innych państw członkowskich. Wdrażane przepisy skonkretyzują jedną z przewidzianych w tym zakresie form wsparcia obywateli UE

poszkodowanych w państwie trzecim na skutek utraty albo zniszczenia dokumentu podróży albo w sytuacji, kiedy takiego dokumentu nie można w państwie trzecim uzyskać w rozsądnym terminie z innych względów.

Nowy TDP wydawany na zabezpieczonym przed sfałszowaniem formularzu oraz dedykowanej naklejce personalizacyjnej podnosi bezpieczeństwo obrotu prawnego, realizując przez to uzasadniony cel społeczny, jakim jest umacnianie wiarygodności, unowocześnianie i profesjonalizacja działań organów uprawnionych do wydawania dokumentów podróży;

- 2) organizacyjnej i prawnej – przez skonkretyzowanie w drodze aktu prawa powszechnie obowiązującego (tj. ustawy) zadań, odpowiedzialności i trybu procedowania organu uprawnionego do wydawania TDP;
- 3) finansowej dla budżetu państwa – nakłady finansowe związane z wdrożeniem TDP będą kompensowane wpływami z opłat konsularnych za wydanie tego dokumentu – za TDP będzie pobierana opłata konsularna w stawce podwyższonej o jedną trzecią w stosunku do obecnie stosowanej za wydanie ETD.

Należy wskazać, że zakup jednostkowego formularza TDP oraz naklejki personalizacyjnej – w przypadku jego realizowania wspólnie z innymi państwami członkowskimi – będzie wiązał się z wydatkowaniem ok. 2 EUR netto/szt. (dane na podstawie szacunków oferenta: włoski *Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato* z listopada 2022 r. na podstawie zapytania Komisji Europejskiej; cena dotyczy minimalnego nakładu w liczbie 100 tys. sztuk). Od stycznia 2016 r. do kwietnia 2024 r. konsulowie Rzeczypospolitej Polskiej wydali łącznie 260 ETD dla niereprezentowanych obywateli UE. Liczba rocznie wydawanych ETD przez konsulów waha się od 20 do 44 sztuk.

Mając na uwadze, iż zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy 2019/997 wysokość opłaty za wydanie TDP powinna odpowiadać opłatom pobieranym za wydanie krajowych dokumentów paszportowych przez dane państwo członkowskie, projektuje się, że za wydanie TDP konsul będzie pobierał opłatę w wysokości 40 EUR, czyli analogicznej do stawki opłaty za wydanie przez konsula paszportu tymczasowego na wniosek obywatela Rzeczypospolitej Polskiej (poz. 1.06 załącznika do rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie opłat konsularnych – Taryfy Opłat Konsularnych). Obecnie, zgodnie z poz. 3.06 ww. Taryfy Opłat Konsularnych, konsul

pobiera opłatę w wysokości 30 EUR za wydanie tymczasowego dokumentu podróży określonego w decyzji Rady 96/409/WPZiB, tj. ETD.

IV. Pozostałe kwestie

Projektowane ustawa nie będzie miała istotnego wpływu na sektor finansów publicznych i nie stwarza zagrożenia korupcyjnego.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem UE.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia go właściwym instytucjom i organom UE, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Realizując obowiązek wynikający z art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.) dokonania oceny przewidywanego wpływu projektu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, należy stwierdzić, że ustawa nie będzie wywierać wpływu na sektor przedsiębiorczości.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo konsularne	Data sporządzenia 19.05.2025
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Minister Spraw Zagranicznych	Źródło prawo UE (dyrektywa)
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Henryka Mościcka-Dendys, Podsekretarz Stanu w MSZ	Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC58
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Justyna Chrzanowska, Dyrektor Departamentu Konsularnego, MSZ, tel. 22 523 95 79, email: dk.sekretariat@msz.gov.pl	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ma na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającej unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającej decyzję 96/409/WPZiB (Dz. Urz. UE L 163 z 20.06.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1986 z 16.07.2024), zwanej dalej „dyrektywą 2019/997”, jak również dyrektywy delegowanej Komisji UE 2024/1986 zmieniającej dyrektywę Rady (UE) 2019/997 w odniesieniu do pola przeznaczonego do odczytu maszynowego w unijnym tymczasowym dokumencie podróży (Dz. Urz. UE L 2024/1986 z 16.07.2024), zwanej dalej: „dyrektywą 2024/1986”. Art. 19 pkt 1 dyrektywy 2019/997 stanowi o obowiązku państw członkowskich UE przyjęcia i publikacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do jej wykonania w terminie 24 miesięcy od przyjęcia dodatkowych specyfikacji technicznych, tj. do dnia 9 grudnia 2024 r.¹⁾ Dyrektywa 2019/997 realizuje cel aktualizacji dotychczasowych regulacji zawartych w uchylanej decyzji 96/409/WPZiB w sprawie ustanowienia tymczasowego dokumentu podróży (zwanej dalej „uchylaną „decyzją 96/409/WPZiB”), wprowadza unowocześniony – bezpieczniejszy w stosunku do dotychczasowego – format unijnego tymczasowego dokumentu podróży, zwanego dalej „TDP”, oraz normuje procedurę wydawania TDP²⁾. Z kolei zmiana wprowadzona dyrektywą 2024/1986 obejmuje dostosowanie przepisów dyrektywy 2019/997 do postępu technicznego w zakresie międzynarodowych norm (ICAO) odnoszących się do specyfikacji technicznych dotyczących jednolitej naklejki personalizacyjnej TDP.

Zgodnie z przepisami dyrektywy 2019/997, a za nią – z przedmiotowym projektem – TDP jest wydawany niereprezentowanemu obywatelowi państwa członkowskiego UE w państwie trzecim (tj. obywatelowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które na terytorium państwa przyjmującego niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej nie ma swojego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego albo nie może w danym przypadku udzielić pomocy konsularnej temu obywatelowi), którego paszport lub dokument podróży został zgubiony, skradziony lub zniszczony lub nie można go uzyskać w rozsądnym terminie z innych względów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Aktualnie na gruncie prawa krajowego kwestię tymczasowego dokumentu podróży, o którym mowa w uchylanej decyzji 96/409/WPZiB przedstawiciele rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie ustanowienia tymczasowego dokumentu podróży (Dz. Urz. WE L 168 z 06.07.1996, str. 4, z późn. zm.³⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 18, t. 1, str. 26, z późn. zm.), reguluje wyłącznie ustawa z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1329). Mając na uwadze powyższe, Ministerstwo Spraw Zagranicznych dostrzega potrzebę zmiany wskazanej ustawy w celu implementacji przepisów dyrektywy 2019/997 oraz dyrektywy 2024/1986 i szczegółowego uregulowania kwestii wydawania TDP. Stosowne przepisy, zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy 2019/997 oraz art. 2 ust. 1 dyrektywy 2024/1986, powinny zostać uchwalone do dnia 9 grudnia 2024 r. i wejść w życie z dniem 9 grudnia 2025 r.

Oczekiwany efekt jest kompleksowe, spójne uregulowanie kwestii wydania przez konsula TDP na wniosek niereprezentowanego obywatela innego państwa członkowskiego UE w państwie trzecim. Projekt nie zakłada konieczności zmiany innych ustaw niż ustawa z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne.

¹⁾ Dodatkowe specyfikacje techniczne unijnego TDP określa decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/2452 z dnia 8 grudnia 2022 r. określająca dodatkowe specyfikacje techniczne dotyczące unijnego TDP ustanowionego dyrektywą Rady (UE) 2019/997 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 47 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2662 z 15.10.2024).

²⁾ Konsekwencją powyższych regulacji jest także konieczność wdrożenia postanowień decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/2452 z dnia 14 października 2024 r. ustanawiającej standardowy formularz wniosku o wydanie unijnego tymczasowego dokumentu podróży i zmieniającej decyzję wykonawczą (UE) 2022/2452 (Dz. Urz. UE L 2024/2662 z 15.10.2024).

³⁾ Zmiany wymienionej decyzji zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 236 z 23.09.2003, str. 789, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 422 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Pozostałe państwa członkowskie UE, podobnie jak Rzeczpospolita Polska, są zobowiązane do transpozycji obu ww. dyrektyw do dnia 9 grudnia 2024 r. Aktualnie trwają prace legislacyjne związane z koniecznością wdrożenia przepisów unijnych do krajowych porządków prawnych – tym samym na obecnym etapie nie jest możliwe porównanie efektywności zastosowanych rozwiązań. Zdecydowana większość państw członkowskich UE (m.in. Belgia, Czechy, Dania, Francja, Grecja, Niemcy, Irlandia, Szwecja), podobnie jak Polska, planuje, aby to konsulowie odpowiadali na wystąpienia innych państw członkowskich w przedmiocie potwierdzenia danych wnioskodawcy deklarującego obywatelstwo wskazanego państwa członkowskiego UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Niereprezentowani w państwie trzecim obywatele innych państw członkowskich UE	Liczba cudzoziemców będących obywatelami państw członkowskich UE, którzy będą zainteresowani wydaniem przez konsulów RP TDP, jest trudna do przewidzenia. W latach 2021–2023 rocznie wydano od 38 do 44 tymczasowych dokumentów podróży. Liczba ta, w związku z planowaną regulacją, może jednak ulec zmianie (np. w związku z rozpowszechnieniem wiedzy na temat funkcjonowania TDP).	Dane wewnętrzne Departamentu Konsularnego MSZ	W okresie swojej ważności TDP będzie zastępować paszport albo inny dokument podróży, tym samym doniosłość tego dokumentu należy uznać za wysoką. TDP będzie wydawany, podobnie jak dziś tymczasowy dokument podróży, niereprezentowanemu obywatelowi innego państwa członkowskiego UE w państwie trzecim (tj. obywatelowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które na terytorium państwa przyjmującego niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej nie ma swojego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego albo nie może w danym przypadku udzielić pomocy konsularnej temu obywatelowi), którego paszport lub dokument podróży został zgubiony, skradziony lub zniszczony lub nie można go uzyskać w rozsądnym terminie z innych względów.
Konsulowie RP	129 osób	Dane wewnętrzne Departamentu Konsularnego MSZ (z 2023 r.)	Konieczność wydania TDP, konieczność udzielania odpowiedzi na wystąpienia organów państw członkowskich Unii Europejskiej, do których złożono wnioszek o wydanie unijnego TDP. Powyższe wiąże się z potrzebą aktualizacji istniejącej praktyki do wprowadzanych norm.
Obywatele polscy, którzy podczas pobytu w państwie trzecim, wystąpią o wydanie TDP	Brak danych – trudność w ustaleniu rzeczywistej liczby w stosunku do potencjalnej grupy oddziaływania	–	W okresie swojej ważności TDP będzie zastępować paszport albo inny dokument podróży, tym samym doniosłość tego dokumentu należy uznać za wysoką. Niereprezentowani obywatele polscy na terenie państwa trzeciego będą mogli ubiegać się o wydanie im TDP w przypadku, gdy ich paszport albo inny dokument podróży zostanie skradziony, zgubiony, zniszczony albo nie będzie go można uzyskać w rozsądnym terminie – obecnie takie rozwiązanie prawne istnieje.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Z uwagi na ograniczony zakres przedmiotowy i podmiotowy regulacji oraz jej systematyzujący charakter (obecnie konsulowie wydają obywatelom innych państw Unii Europejskiej tymczasowe dokumenty podróży na podstawie uchylanej decyzji 96/409/WPZiB) nie przeprowadzono konsultacji publicznych i nie sporządzono raportu z konsultacji, o którym mowa w § 51 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.).

Ponadto projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbiningowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji – w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,02
budżet państwa	0	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,02
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	-0,01	0	0	0	0	-0,01	0	0	0	0	0	-0,02
budżet państwa	-0,01	0	0	0	0	-0,01	0	0	0	0	0	-0,02
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	-0,01	0,002	0,002	0,002	0,002	-0,008	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0
budżet państwa	-0,01	0,002	0,002	0,002	0,002	-0,008	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Wydatki związane z wdrożeniem ustawy zostaną sfinansowane ze środków pozostających w dyspozycji ministra właściwego do spraw zagranicznych.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana ustawa nie tworzy dodatkowych organów, urzędów ani innych struktur oraz nie wymaga dostosowania do jej przepisów pomieszczeń urzędów konsularnych i przedstawicielstw dyplomatycznych, nie skutkuje koniecznością wprowadzenia dodatkowych systemów informatycznych, a także nie zmienia co do meritum dotychczas obowiązujących zasad związanych z pobieraniem opłat konsularnych. Jednorazowe zamówienie nowych wzorów formularzy i naklejek na potrzeby placówek zagranicznych (w sumie ok. 1250 sztuk, wstępne oszacowanie kosztu 1 sztuki – 2 EUR) powinno zaspokoić zapotrzebowanie na około pięć najbliższych lat (konieczność przekazania placówkom nowych wzorów naklejek i formularzy oraz unieważnienia dotychczasowych, a w kolejnym zamówieniu uzupełniania w tych placówkach, w których dokument faktycznie będzie wydawany), z uwagi na dotychczasowe niewielkie zainteresowanie niereprezentowanych obywateli UE tą czynnością konsula. Podobnie projektowana ustawa nie powinna wpłynąć na dochody sektora finansów publicznych (opłata za wydanie TDP – która zgodnie z treścią dyrektywy powinna odpowiadać opłacie ponoszonej za wydanie dokumentu krajowego o podobnym charakterze, tj. w przypadku RP paszportu tymczasowego – wzrośnie w stosunku do obecnej opłaty za dokument ETD o 10 euro). Spodziewane jest utrzymanie zainteresowania TDP na poziomie podobnym do dotychczasowego w odniesieniu do tymczasowych dokumentów podróży wydawanych obywatelom państw UE (kilkadziesiąt wniosków rocznie – w latach 2021–2023 rocznie wydano od 38 do 44 tymczasowych dokumentów podróży – w skali wszystkich polskich placówek zagranicznych).

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10
W ujęciu pieniężnym (w mln zł,	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu.					

ceny stałe z r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak bezpośredniego wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Przedmiotowy projekt, z uwagi na swój charakter, nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.).	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt, z uwagi na swój charakter, nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak bezpośredniego wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.	
Niemierzalne			
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość ani na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu			
☒ nie dotyczy			
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Ustawa nie wprowadza nowych obciążeń regulacyjnych.			
9. Wpływ na rynek pracy			
Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe		☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie przewiduje się wpływu ustawy na obszary wymienione w pkt 10.		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi z dniem 9 grudnia 2025 r., zgodnie z założeniem prawodawcy unijnego (art. 19 ust. 1 dyrektywy 2019/997).			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Przeprowadzenie ewaluacji nie jest planowane w stosunku do projektowanej ustawy. Tym samym nie zostały określone mierniki efektywności projektu. Dyrektywa 2019/997 przewiduje natomiast w art. 17 dokonanie oceny dyrektywy i przedstawienie sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie nie wcześniej niż pięć lat po dniu transpozycji. Państwa członkowskie, w tym Rzeczpospolita Polska, są zobowiązane do przekazania Komisji niezbędnych informacji w tym zakresie.			

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak.

Raport z opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo konsularne, o którym mowa w § 50 i 51 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, zwanego dalej „Regulaminem pracy Rady Ministrów”¹

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

W dniu 27 września 2024 r. projekt ustawy został przedłożony do uzgodnień międzyresortowych i opiniowania. Z uwagi na ograniczony zakres przedmiotowej i podmiotowej regulacji oraz jej systematyzujący charakter (obecnie konsulowie wydają obywatelom innych państw Unii Europejskiej tymczasowe dokumenty podróży na podstawie uchylanej decyzji 96/409/WPZiB), nie przeprowadzono konsultacji publicznych i nie sporządzono raportu z konsultacji, o którym mowa w § 51 Regulaminu Rady Ministrów.

Projekt udostępniono w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W ramach opiniowania projekt został przekazany Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Zakreślono termin 7 dni na zgłoszenie uwag od chwili otrzymania projektu. Wskazano, że skrócenie terminu na zajęcie stanowiska spowodowane jest zbliżającym się terminem przyjęcia i publikacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania przepisów dyrektywy Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającej unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającej decyzję 96/409/WPZiB (Dz. Urz. UE L 163 z 20.06.2019, str. 1, z późn. zm.), implementowanych w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo konsularne.

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych zgłosił następujące uwagi, wobec których wnioskodawca zajął następujące stanowisko:

L.p.	Podmiot zgłaszający uwagę	Przepis, którego dotyczy uwaga	Treść uwagi	Stanowisko MSZ do zgłoszonej uwagi
1.	PUODO	art. 48a ust. 5 (obecnie: 48a ust. 4)	W dodawanym w art. 48a ust. 5 projektu wskazano, że unijny TDP jest ważny przez okres w nim wskazany, jednak nie dłuższy niż 15 dni od daty jego wydania, zaś dodawany art. 48f ust. 1 projektu przewiduje, że konsul przetwarza dane dotyczące unijnego TDP przez okres nie dłuższy niż 180 dni. Brzmienie projektowanego art. 48f ust. 1 co do	Uwaga wyjaśniona. Dokonano stosownej analizy. Należy zauważyć, że wdrażana dyrektywa zawiera uregulowania będące <i>lex specialis</i> w stosunku przepisów rozporządzenia 2016/679. Termin 180 dni wynika

¹ Uchwała nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.).

			zasady nie budzi zastrzeżeń organu nadzorczego, jednak należy zwrócić uwagę na dużą dysproporcję między faktycznym obowiązywaniem unijnego TDP – jego ważnością zaplanowaną przez projektodawcę – możliwym przetwarzaniem danych dotyczących de facto nieważnych dokumentów. Celowe zatem wydaje się postawienie pytania o zasadność wprowadzenia przez projektodawcę tak długiego terminu przetwarzania danych w stosunku do dokumentów pozbawionych cechy ważności. Wzgląd na zasadę ograniczenia przetwarzania danych, która wynika z art. 5 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679, wymaga od krajowego ustawodawcy każdorazowej analizy zasadności przetwarzania danych w konkretnym okresie, a także uzasadnienia przyjętego modelu.	bezpośrednio z art. 15 ust 4 wdrażanej dyrektywy. Na uwagę zasługuje okoliczność, że w polskim projekcie nie wykorzystano maksymalnego okresu 2 lat przetwarzania danych, w sytuacji gdy będą dotyczyły obywatela RP, któremu dokument wydawany jest przez inne państwo członkowskie (przyjęto jednolite uregulowanie 180 dni przetwarzania danych zarówno w sytuacji gdy organy polskie będą udzielać pomocy, jak i gdy będą potwierdzać dane obywatela polskiego).
2.	PUODO	art. 48b ust. 5 (obecnie: art. 48g ust. 5)	Dodawany w projektowanej regulacji art. 48b ust. 5 przewiduje, że w warstwie graficznej naklejki personalizacyjnej unijnego TDP zamieszcza się - oprócz danych dotyczących dokumentu - dane dotyczące osoby: a) imię (imiona), b) nazwisko, c) obywatelstwo, d) datę urodzenia, e) płeć, f) wizerunek twarzy, co nie odpowiada pkt 6 załącznika II do dyrektywy (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającej unijną tymczasowy dokument podróży oraz uchylającej decyzję 96/409/WPZiB, zgodnie z którym jednolita naklejka unijnego TDP zawiera – w sekcji dotyczącej danych osobowych - imię (imiona) i nazwisko, obywatelstwo, data urodzenia i płeć odbiorcy unijnego TDP, a także numer jednolitego formularza unijnego TDP, na którym umieszczona zostanie jednolita naklejka unijnego TDP, zgodnie z załącznikiem I pkt 6.	Uwaga nieuwzględniona. W uwadze cytowana jest tylko część załącznika II w zakresie, w jakim dotyczy fragmentu „Sekcje do wypełnienia”. Informacja o wizerunku twarzy zawarta jest punkcie 1 załącznika II (fragment „Cechy jednolitej naklejki unijnego TDP”). Tym samym możliwość zamieszczenia wizerunku twarzy w warstwie graficznej naklejki personalizacyjnej TDP wynika bezpośrednio z implementowanej dyrektywy. Należy zauważyć, że wdrażana dyrektywa zawiera unormowania stanowiące <i>lex specialis</i> zasad statuujących (na poziomie unijnym) zasady przetwarzania danych osobowych (Artykuł 15 dyrektywy).

			Zakres danych przetwarzanych na podstawie projektowanych przepisów jest zatem szerszy niż wynikający z w implementowanej dyrektywy, co powinno zostać ponownie zweryfikowane przez projektodawcę. Projektodawca w takiej sytuacji winien w szczególności wykazać niezbędność przyjęcia takiego rozwiązania, a także uzasadnić je. Zgodnie z art. 4 pkt 14 rozporządzenia 2016/679 dane biometryczne oznaczają dane osobowe, które wynikają ze specjalnego przetwarzania technicznego, dotyczą cech fizycznych, fizjologicznych lub behawioralnych osoby fizycznej oraz umożliwiają lub potwierdzają jednoznaczną identyfikację tej osoby, takie jak wskazany wyżej i uwzględniony w projektowanej regulacji wizerunek twarzy czy także inne – np. dane daktyloskopijne. Dane biometryczne to szczególne cechy konkretnej osoby fizycznej, które nie ulegają zmianom na przestrzeni czasu. Ze względu na to są to dane szczególnie chronione, podlegające szczególnemu przetwarzaniu technicznemu, należy je wykorzystywać tylko w uzasadnionych przypadkach. Co do zasady – w myśl art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 – zabronione jest przetwarzanie m. in. danych biometrycznych. Zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 gdy zostanie spełniony jeden z wymienionych w tym przepisie warunków wówczas takie przetwarzanie jest dopuszczalne. Jedną z przesłanek legalizującą przetwarzanie danych biometrycznych jest sytuacja, gdy przetwarzanie takie jest niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie	
--	--	--	--	--

			prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego, które są proporcjonalne do wyznaczonego celu, nie naruszają istoty prawa do ochrony danych i przewidują odpowiednie i konkretne środki ochrony praw podstawowych i interesów osoby, której dane dotyczą (art. 9 ust. 2 lit g rozporządzenia 2016/679). W ocenie organu nadzorczego projektodawca winien ponownie dokonać analizy zakresu danych przetwarzanych na potrzeby TDP, gdyż umieszczenie w katalogu przetwarzanych danych wizerunku twarzy i dalsze przetwarzanie danych osobowych wykracza poza zakres wskazany w implementowanej dyrektywie. Jeżeli wizerunek ten wskutek specjalnego technicznego przetworzenia będzie stanowił szczególną kategorię danych, projektodawca będzie musiał wykazać niezbędność przetwarzania takich danych w kontekście zakładanego celu z racji ww. ograniczeń przedmiotowych wynikających z ww. dyrektywy. Przyjmowanie rozwiązań dotyczących przetwarzania danych osobowych w postaci wizerunku twarzy, powinno być poprzedzone analizą ryzyka i oceną skutków dla ochrony danych towarzyszących proponowanym rozwiązaniom³. Następnym etapem przeprowadzenia takiej analizy powinno być rozeznanie wyzwań towarzyszących przetwarzaniu danych osobowych wobec praw i wolności podmiotów danych oraz wprowadzenie gwarancji eliminujących te ryzyka.	
--	--	--	--	--

Ponadto dnia 14 listopada 2024 r. została zorganizowana konferencja uzgodnieniowa. W dniu 3 lutego 2025 r. nowy tekst projektu ustawy został przekazany do ponownych uzgodnień i opiniowania – jego obecne brzmienie zostało uzgodnione bez rozbieżności.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy nie wymagał zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji ani uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 Regulaminu pracy Rady Ministrów, projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. W toku prac nad projektem żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad tym projektem w trybie przewidzianym w ww. ustawie.

TYTUŁ WDRAŻAJĄCEGO AKTU PRAWNEGO		Ustawa z dnia (...) o zmianie ustawy – Prawo konsularne (Dz. U. ...), Ustawa z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1329), Rozporządzenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 17 kwietnia 2018 r. w sprawie pomocy finansowej udzielanej przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 776), Rozporządzenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia (...) zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat konsularnych (Dz. U. ...)			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		Dyrektywa Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiająca unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylająca decyzję 96/409/WPZiB (Dz. Urz. UE L 163 z 20.06.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1986 z 16.07.2024)			
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU / PROJEKTÓW		Projektowana ustawa wejdzie w życie w dniu 9 grudnia 2025 r. Zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy 2019/997 państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania dyrektywy w terminie 24 miesięcy od przyjęcia przez Komisję Europejską dodatkowych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 9 dyrektywy (w odniesieniu do wzoru, formatu, koloru jednolitego formularza unijnego TDP i jednolitej naklejki unijnego TDP, wymogów dot. materiału i techniki drukowania ww. formularza, zabezpieczeń przed fałszowaniem, podrabianiem i przerabianiem oraz innych zasad odnoszących się do personalizacji jednolitego formularza i jednolitej naklejki). Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/2452 określająca dodatkowe specyfikacje techniczne dotyczące unijnego tymczasowego dokumentu podróży ustanowionego dyrektywą Rady (UE) 2010/997 została przyjęta w dniu 8 grudnia 2022 r. (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 47 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2662 z 15.10.2024). W świetle przywołanego art. 19 ust. 1 dyrektywy 2019/997 i z uwzględnieniem daty przyjęcia aktu wykonawczego Komisji Europejskiej termin uchwalenia przepisów implementujących dyrektywę upływa w dniu 9 grudnia 2024 r. Stosowanie uchwalonych/przyjętych przepisów dot. wydawania unijnego TDP należy rozpocząć 36 miesięcy od przyjęcia aktów wykonawczych Komisji Europejskiej, tj. od dnia 9 grudnia 2025 r.			
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONIECZNOŚĆ WDROŻENIA TAK / NIE*	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU / PRZEPISÓW PROJEKTU	UZASADNIENIE
Art. 1	W niniejszej dyrektywie ustanawia się przepisy dotyczące warunków i procedury uzyskiwania unijnego tymczasowego dokumentu podróży (zwanego dalej „unijnym TDP”) przez niereprezentowanych obywateli w państwach trzecich oraz określa się jednolity format takiego dokumentu.	nie			Przepis ma charakter ogólny
Art. 2	„Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: 1) „niereprezentowany obywatel” oznacza każdego obywatela mającego obywatelstwo państwa członkowskiego, które nie jest reprezentowane w	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48a ust. 1, art. 48c ust. 2, art. 48e ust. 1, art. 48f ust. 1, art. 48h ust. 1 i 2 oraz art. 48i	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „Art. 48a. 1. Konsul wydaje unijny tymczasowy dokument podróży, zwany dalej „TDP”, na pisemny wniosek obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które nie ma swojego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub	

	państwie trzecim w rozumieniu art. 6 dyrektywy (UE) 2015/637; 2) „wnioskodawca” oznacza osobę składającą wniosek o unijny TDP; 3) „odbiorca” oznacza osobę, której wydaje się unijny TDP; 4) „państwo członkowskie udzielające pomocy” oznacza państwo członkowskie, które otrzymało wniosek o wydanie unijnego TDP; 5) „państwo członkowskie obywatelstwa” oznacza państwo członkowskie, za obywatela którego podaje się wnioskodawca; 6) „dni robocze” oznaczają wszystkie dni inne niż dni ustawowo wolne od pracy lub weekendy, obowiązujące organ zobowiązany do działania.”		urzędu konsularnego na terytorium państwa przyjmującego niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, albo w sytuacji, gdy nie może w danym przypadku udzielić pomocy konsularnej temu obywatelowi, jeżeli: 1) utracił on paszport lub inny dokument podróży albo 2) jego paszport lub inny dokument podróży uległ zniszczeniu, albo 3) państwo członkowskie Unii Europejskiej, którego jest obywatelem zwane dalej „państwem obywatelstwa”, nie może w rozsądnym terminie wydać temu obywatelowi paszportu lub innego dokumentu podróży. (...) Art. 48c (...) 2. <i>Dzień roboczy</i> oznacza dzień inny niż sobota lub niedziela lub dzień uznany ustawowo za wolny od pracy, przy czym za dzień ustawowo wolny od pracy uznaje się również dzień wolny od pracy obowiązujący organ zobowiązany do działania. (...) Art. 48e. 1. W razie sprzeciwu państwa obywatelstwa albo wobec braku potwierdzenia danych, o których mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8, przez to państwo w terminie trzech dni roboczych, o których mowa w art. 48c ust. 2, liczonych od dnia przekazania zapytania temu państwu, konsul informuje osobę, o której mowa w art. 48a ust. 1, o odmowie wydania TDP oraz o możliwości skorzystania z pomocy konsularnej <i>państwa obywatelstwa</i> zgodnie z zobowiązaniami prawnymi i praktyką tego państwa. (...) Art. 48f. 1. Konsul wydaje TDP niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie dwóch dni roboczych, o których mowa w art. 48c ust. 2, liczonych od dnia otrzymania potwierdzenia przez	
--	---	--	--	--

				państwo obywatelstwa danych, o których mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8. (...) Art. 48h. 1. W przypadku ubiegania się przez obywatela polskiego o wydanie TDP przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej zwane dalej „państwem udzielającym pomocy”, konsul na zapytanie tego państwa weryfikuje na podstawie Rejestru Dokumentów Paszportowych, dane tego obywatela w zakresie, o którym mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8. 2. Konsul niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie trzech dni roboczych, o których mowa w art. 48c ust. 2, liczonych od dnia otrzymania zapytania, potwierdza dane obywatela polskiego, o których mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8, albo informuje państwo udzielające pomocy o braku możliwości potwierdzenia tych danych, w sposób określony w art. 48d ust. 1 i 2. (...) Art. 48i. Osoba, której wydano TDP, po powrocie do państwa w nim wskazanego, zwraca ten dokument wybranemu konsulowi.”	Projektowany art. 48h odnosi się do przypadku ubiegania się przez obywatela polskiego o wydanie TDP przez inne państwo członkowskie UE. W takich okolicznościach konsul Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek państwa członkowskiego, na podstawie Rejestru Dokumentów Paszportowych weryfikuje dane obywatela polskiego w zakresie danych wskazanych w art. 48b ust. 1 pkt 1–8. Po zweryfikowaniu danych konsul bezzwłocznie, nie później jednak niż w terminie trzech dni roboczych od dnia otrzymania zapytania, potwierdza dane obywatela polskiego. W przypadku zaistnienia
--	--	--	--	--	---

					okoliczności, które przemawiają za niewydaniem obywatelowi polskiemu TDP (np. w związku z tzw. zastrzeżeniem paszportowym), w odpowiedzi na zapytanie wskazany zostanie brak możliwości potwierdzenia tych danych (projektowany art. 48h ust. 1 i 2).
Art. 3	1. Unijny tymczasowy dokument podróży (zwany dalej „unijnym TDP”) to dokument podróży wydawany przez państwo członkowskie niereprezentowanemu obywatelowi w państwie trzecim na wniosek tego obywatela na podróż w jedną stronę do państwa członkowskiego obywatelstwa lub miejsca zamieszkania tego obywatela lub, w wyjątkowych przypadkach, do innego miejsca docelowego. Państwa członkowskie mogą również zdecydować o wydawaniu unijnych TDP innym odbiorcom zgodnie z art. 7. 2. Państwa członkowskie wydają unijne TDP niereprezentowanym obywatelom w państwach trzecich, których paszporty lub dokumenty podróży zostały zgubione, skradzione lub zniszczone, lub nie mogą zostać uzyskane w rozsądnym terminie z innych względów, zgodnie z procedurą określoną w art. 4.	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48a ust. 1 oraz art. 48a ust. 3	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „Art. 48a. 1. Konsul wydaje unijny tymczasowy dokument podróży, zwany dalej „TDP”, na pisemny wniosek obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które nie ma swojego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego na terytorium państwa przyjmującego niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, albo w sytuacji, gdy nie może w danym przypadku udzielić pomocy konsularnej temu obywatelowi, jeżeli: 1) utracił on paszport lub inny dokument podróży albo 2) jego paszport lub inny dokument podróży uległ zniszczeniu, albo 3) państwo członkowskie Unii Europejskiej, którego jest obywatelem, zwane dalej „państwem obywatelstwa”, nie może w rozsądnym terminie wydać temu obywatelowi paszportu lub innego dokumentu podróży. (...) 3. TDP wydaje się na powrót do państwa obywatelstwa albo do państwa zamieszkania, a w szczególnie uzasadnionych okolicznościach - do innego miejsca docelowego. (...).”	

Art. 4 ust. 1	1. W przypadku gdy państwo członkowskie otrzyma wniosek o wydanie unijnego TDP, możliwie jak najszybciej i nie później niż dwa dni robocze po otrzymaniu wniosku, przeprowadza konsultacje z państwem członkowskim obywatelstwa zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/637 w celu zweryfikowania obywatelstwa i tożsamości wnioskodawcy.	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48c ust. 1 oraz art. 48d ust. 1–2	3) po art. 48 dodaje się art. 48a – 48m w brzmieniu: „Art. 48c. 1. Konsul niezwłocznie, nie później niż w terminie dwóch dni roboczych, o których mowa w ust. 2 od dnia złożenia wniosku o wydanie TDP, informuje o jego przyjęciu najbliższe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny państwa obywatelstwa oraz zwraca się z zapytaniem o potwierdzenie danych osoby, której ten wniosek dotyczy. (...) Art. 48d.1. Zapytanie, o którym mowa w art. 48c ust. 1, konsul przekazuje z wykorzystaniem dostępnych mu środków komunikacji służbowej zapewniających natychmiastowe przekazywanie i pozyskiwanie informacji, z uwzględnieniem warunków bezpieczeństwa przetwarzania danych. 2. W przypadku braku środków komunikacji spełniających wymagania, o których mowa w ust. 1, konsul może przekazać zapytanie, o którym mowa w art. 48c ust. 1, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych. (...)”	
Art. 4 ust. 2	2. Państwo członkowskie udzielające pomocy przekazuje państwu członkowskiemu obywatelstwa wszystkie istotne informacje, w tym: a) imię (imiona) i nazwisko, obywatelstwo, datę urodzenia i płeć wnioskodawcy; b) wizerunek twarzy wnioskodawcy utrwalony przez organy państwa członkowskiego udzielającego pomocy w momencie złożenia wniosku lub, wyłącznie w przypadku gdy nie jest to wykonalne, zeskanowane lub cyfrowe zdjęcie wnioskodawcy, na podstawie norm określonych w części 3 dokumentu Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego (ICAO) nr 9303 dotyczącego dokumentów podróży do odczytu maszynowego (wydanie siódme, 2015) (zwanych dalej „dokumentem ICAO nr 9303”); c) kopię lub skan wszelkich dostępnych środków	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48c ust. 1 i 3 oraz art. 48d ust. 1–2	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „Art. 48c. 1. Konsul niezwłocznie, nie później niż w terminie dwóch dni roboczych, o których mowa w ust. 2 od dnia złożenia wniosku o wydanie TDP, informuje o jego przyjęciu najbliższe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny państwa obywatelstwa oraz zwraca się z zapytaniem o potwierdzenie danych osoby, której ten wniosek dotyczy. (...) 3. Do zapytania, o którym mowa w ust. 1, załącza się: 1) odwzorowanie cyfrowe wniosku o wydanie TDP; 2) odwzorowanie cyfrowe wizerunku twarzy osoby, o której mowa w art. 48a ust. 1, utrwalonego w momencie składania wniosku albo,	W uzupełnieniu do art. 48c ust. 3: Art. 48b. 1. Wniosek o wydanie TDP zawiera: 1) wizerunek twarzy zgodny z wymogami określonymi w art. 41 ustawy z dnia 27 stycznia 2022 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1063); 2) imię (imiona) i nazwisko; 3) datę, miejsce i państwo urodzenia; 4) płeć;

	identyfikacji, takich jak dowód tożsamości lub prawo jazdy, oraz, w stosownych przypadkach, rodzaj i numer zastąpionego dokumentu oraz krajowy numer rejestracji lub numer ubezpieczenia społecznego.			w przypadku gdy nie jest to możliwe, wykonanego zgodnie z wymogami określonymi w art. 41 ustawy z dnia 27 stycznia 2022 r. o dokumentach paszportowych; 3) odwzorowanie cyfrowe dostępnych dokumentów tożsamości oraz innych dokumentów istotnych dla porównania, weryfikacji i potwierdzenia danych osoby, o której mowa w art. 48a ust. 1. (...) Art. 48d.1. Zapytanie, o którym mowa w art. 48c ust. 1, konsul przekazuje z wykorzystaniem dostępnych mu środków komunikacji służbowej zapewniających natychmiastowe przekazywanie i pozyskiwanie informacji, z uwzględnieniem warunków bezpieczeństwa przetwarzania danych. 2. W przypadku braku środków komunikacji spełniających wymagania, o których mowa w ust. 1, konsul może przekazać zapytanie, o którym mowa w art. 48c ust. 1, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych. (...)”	5) posiadane obywatelstwo lub obywatelstwa; 6) krajowy numer ewidencyjny lub numer ubezpieczenia społecznego – jeżeli zostały nadane; 7) informacje o zastępowanym dokumencie podróży (o ile są dostępne); 8) informacje na temat rodziców lub opiekunów prawnych – w przypadku osób, które nie ukończyły 18 roku życia; 9) dane kontaktowe; 10) informacje o kraju docelowym oraz o tym, czy jest on państwem obywatelstwa, państwem zamieszkania albo innym miejscem docelowym; 11) informacje o krajach tranzytu między krajem wyjazdu a krajem docelowym; 12) informację o przewidywanym czasie trwania podróży; 13) informację o obowiązku zwrotu TDP po przybyciu do kraju docelowego; 14) podpis.
--	--	--	--	---	--

Art. 4 ust. 3	3. Możliwie jak najszybciej i nie później niż trzy dni robocze po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 2, państwo członkowskie obywatelstwa odpowiada na konsultacje zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy (UE) 2015/637 oraz potwierdza, czy wnioskodawca jest jego obywatelem. Jeżeli państwo członkowskie obywatelstwa nie jest w stanie udzielić odpowiedzi w terminie trzech dni roboczych, informuje o tym w tym terminie państwo członkowskie udzielające pomocy i podaje spodziewany termin udzielenia odpowiedzi. Państwo członkowskie udzielające pomocy informuje o tym wnioskodawcę. Po potwierdzeniu obywatelstwa wnioskodawcy państwo członkowskie udzielające pomocy przekazuje wnioskodawcy unijny TDP możliwie jak najszybciej i nie później niż dwa dni robocze po otrzymaniu potwierdzenia.	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48e ust. 2, art. 48f ust. 1 oraz art. 48h	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „Art. 48e. (...) 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeśli państwo obywatelstwa poinformuje konsula o nowym spodziewanym terminie potwierdzenia danych. W takim przypadku konsul przekazuje tę informację osobie, o której mowa w art. 48a ust. 1. (...)” Art. 48f. 1. Konsul wydaje TDP niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie dwóch dni roboczych, o których mowa w art. 48c ust. 2, liczonych od dnia otrzymania potwierdzenia przez państwo obywatelstwa danych, o których mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8. (...)” Art. 48h. 1. W przypadku ubiegania się przez obywatela polskiego o wydanie TDP przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zwane dalej "państwem udzielającym pomocy", konsul na zapytanie tego państwa weryfikuje na podstawie Rejestru Dokumentów Paszportowych dane tego obywatela w zakresie, o którym mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8. 2. Konsul niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie trzech dni roboczych, o których mowa w art. 48c ust. 2, liczonych od dnia otrzymania zapytania, potwierdza dane obywatela polskiego, o których mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8, albo informuje państwo udzielające pomocy o braku możliwości potwierdzenia tych danych, w sposób określony w art. 48d ust. 1 i 2. 3. W uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 2, może zostać przekroczony. W takim przypadku konsul informuje państwo udzielające pomocy o spodziewanym terminie potwierdzenia danych lub poinformowania o braku możliwości potwierdzenia tych danych. (...)”	
Art. 4 ust. 4	4. Jeżeli państwo członkowskie obywatelstwa sprzeciwia się wydaniu unijnego TDP jednemu ze swoich obywateli, informuje o tym państwo członkowskie udzielające pomocy. W tym	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48e ust. 1 oraz stosuje się	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „Art. 48e. 1. W razie sprzeciwu państwa obywatelstwa albo wobec braku potwierdzenia	

	przypadku unijnego TDP nie wydaje się i państwo członkowskie obywatelstwa przejmuje odpowiedzialność za zapewnienie ochrony konsularnej swojemu obywatelowi zgodnie ze swoimi zobowiązaniami prawnymi i praktyką. Państwo członkowskie udzielające pomocy odpowiednio informuje o tym wnioskodawcę, w ścisłym porozumieniu z państwem członkowskim obywatelstwa.		już obowiązujące przepisy art. 21 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1329)	danych, o których mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8, przez to państwo w terminie trzech dni roboczych, o których mowa w art. 48c ust. 2, liczonych od dnia przekazania zapytania temu państwu, konsul informuje osobę, o której mowa w art. 48a ust. 1, o odmowie wydania TDP oraz o możliwości skorzystania z pomocy konsularnej państwa obywatelstwa zgodnie z zobowiązaniami prawnymi i praktyką tego państwa. (...)” Prawo konsularne: „[Art. 21] 3. Konsul w niezbędnym zakresie współpracuje, a także koordynuje swoje działania z państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz z Unią Europejską, w szczególności poprzez: 1) (...) 2) wymianę i dostarczanie niezbędnych informacji, w tym danych osobowych potwierdzających tożsamość i obywatelstwo obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej wnioskujących o udzielenie pomocy konsularnej;”	
Art. 4 ust. 5	5. W uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą przekroczyć terminy określone w ust. 1 i 3.	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48f ust. 1–2 oraz art. 48h ust. 2 i 3	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „(...)” Art. 48f. 1. Konsul wydaje TDP niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie dwóch dni roboczych, o których mowa w art. 48c ust. 2, liczonych od dnia otrzymania potwierdzenia przez państwo obywatelstwa danych, o których mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8. 2. W uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 1, może zostać przekroczony. (...)” Art. 48h. 2. Konsul niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie trzech dni roboczych, o których mowa w art. 48c ust. 2, liczonych od dnia otrzymania zapytania, potwierdza dane obywatela polskiego, o których mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8, albo informuje państwo udzielające pomocy o	

				braku możliwości potwierdzenia tych danych, w sposób określony w art. 48d ust. 1 i 2. 3. W uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 2, może zostać przekroczony. W takim przypadku konsul informuje państwo udzielające pomocy o spodziewanym terminie potwierdzenia danych lub poinformowania o braku możliwości potwierdzenia tych danych.”	
Art. 4 ust. 6	6. W wyjątkowo nagłych przypadkach państwo członkowskie udzielające pomocy może wydać unijny TDP bez uprzedniej konsultacji z państwem członkowskim obywatelstwa. Przed jego wydaniem państwo członkowskie udzielające pomocy musi wyczerpać dostępne środki komunikacji z państwem członkowskim obywatelstwa. Państwo członkowskie udzielające pomocy możliwie jak najszybciej powiadamia państwo członkowskie obywatelstwa o wydaniu unijnego TDP oraz o tożsamości osoby, której wydano unijny TDP. Powiadomienie to musi zawierać wszystkie dane, które zostały zawarte w unijnym TDP.	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48d oraz art. 48f ust. 3	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „Art. 48d.1. Zapytanie, o którym mowa w art. 48c ust. 1, konsul przekazuje z wykorzystaniem dostępnych mu środków komunikacji służbowej zapewniających natychmiastowe przekazywanie i pozyskiwanie informacji, z uwzględnieniem warunków bezpieczeństwa przetwarzania danych. 2. W przypadku braku środków komunikacji spełniających wymagania, o których mowa w ust. 1, konsul może przekazać zapytanie, o którym mowa w art. 48c ust. 1, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych. 3. W wyjątkowo nagłych przypadkach, jeżeli zostały wyczerpane środki komunikacji z państwem obywatelstwa, konsul może odstąpić od stosowania art. 48a ust. 2, o ile niezwłocznie powiadomi to państwo o wydaniu TDP osobie, o której mowa w art. 48a ust. 1, oraz przekaże dane, o których mowa w art. 48g ust. 5. (...). Art. 48f.(...) 3. Konsul niezwłocznie informuje państwo obywatelstwa o wydaniu TDP, przesyłając temu państwu odwzorowanie cyfrowe tego dokumentu. (...)”	
Art. 4 ust. 7	7. Organ państwa członkowskiego wydający unijny TDP przechowuje kopię lub skan każdego wydanego unijnego TDP oraz przesyła drugą kopię lub drugi skan tego dokumentu państwu członkowskiemu obywatelstwa wnioskodawcy.	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48f ust. 3 oraz art. 48k ust. 1 i 2	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „(...) Art. 48f. (...) 3. Konsul niezwłocznie informuje państwo obywatelstwa o wydaniu TDP, przesyłając temu państwu odwzorowanie cyfrowe tego dokumentu. (...)”	

				Art. 48k. 1. Konsul przetwarza dane dotyczące wydania TDP, o których mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8, wyłącznie do celów udzielenia pomocy konsularnej, przez okres nie dłuższy niż 180 dni. 2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, konsul usuwa dane z prowadzonych rejestrów czynności i rejestrów spraw, a dokumentację tworzącą akta sprawy poddaje brakowaniu. (...).”	
Art. 4 ust. 8	8. W momencie dotarcia do miejsca docelowego odbiorca unijnego TDP jest proszony o zwrócenie tego dokumentu, niezależnie od tego, czy ten unijny TDP utracił ważność czy nie.	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48i	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „(...)” Art. 48i. Osoba, której wydano TDP, po powrocie do państwa w nim wskazanego, zwraca ten dokument wybranemu konsulowi. (...)”	Odstępstwo od właściwości terytorialnej konsula jest celowe. Cudzoziemcy, którym wydano unijny TDP, mogą nie mieć wiedzy nt. granic okręgów konsularnych konsułów RP. Zobowiązanie ich do zwrotu dokumentu do określonego konsula RP może działać zniechęcająco.
Art. 4 ust. 9	9. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające standardowy formularz wniosku o unijny TDP, który zawiera informacje na temat obowiązku zwrotu unijnego TDP po przybyciu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2.	nie			
Art. 5 ust. 1	1. Państwo członkowskie udzielające pomocy pobiera od wnioskodawcy takie opłaty, jakie pobiera od własnych obywateli za wydanie krajowych dokumentów tymczasowych.	tak	Planowana zmiana w poz. 3.06 w załączniku do rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 grudnia 2015 r. w	Wydanie unijnego tymczasowego dokumentu podróży – 40	W poz. 1.06 załącznika do rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie opłat konsularnych

			sprawie opłat konsularnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 76)		wskazano, że opłata za wydanie paszportu tymczasowego również wynosi 40 euro.
Art. 5 ust. 2	2. Państwo członkowskie udzielające pomocy może odstąpić od pobierania opłat w ogóle lub w konkretnych określonych przez siebie sytuacjach.	nie			Przepis ma charakter fakultatywny.
Art. 5 ust. 3	3. W przypadku gdy wnioskodawcy nie są w stanie uiścić wszelkich należnych opłat państwu członkowskiemu udzielającemu pomocy w momencie składania wniosku, zobowiązują się do spłaty na rzecz swojego państwa członkowskiego obywatelstwa takich opłat przy użyciu standardowego formularza określonego w załączniku I do dyrektywy (UE) 2015/637. W takich przypadkach zastosowanie mają art. 14 ust. 2 i art. 15 dyrektywy (UE) 2015/637.	tak	Stosuje się już obowiązujące przepisy: art. 41 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1329) oraz § 1 pkt 4 i 5 oraz § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 17 kwietnia 2018 r. w sprawie pomocy finansowej udzielanej przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 776)	Prawo konsularne: „[Art. 41] 1. Konsul może udzielić pomocy finansowej obywatelowi Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 21 ust. 1. Przepis art. 39 stosuje się odpowiednio. 2. Pomoc finansowa może być udzielona jeżeli osoba, o której mowa w ust. 1, złoży oświadczenie o zobowiązaniu się do zwrotu państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, którego jest obywatelem, kwoty udzielonej pomocy finansowej. Przepisu art. 40 nie stosuje się. 3. Informację o udzieleniu pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, w tym o kwocie tej pomocy, konsul niezwłocznie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych. 4. Minister właściwy do spraw zagranicznych, w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania informacji, o której mowa w ust. 3, występuje do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w ust. 2, o zwrot równowartości kwoty udzielonej pomocy finansowej. Rozporządzenie Ministra Spraw Zagranicznych w sprawie pomocy finansowej udzielanej przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej „§ 1 Rozporządzenie określa:	

				(...) 4) wzór wniosku do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o zwrot kwoty stanowiącej równowartość pomocy finansowej udzielonej przez konsula obywatelowi tego państwa, zwanego dalej „wnioskiem o zwrot kosztów”; 5) sposób ustalania wartości udzielonej pomocy finansowej. (...) § 5 1. Minister właściwy do spraw zagranicznych występuje do państwa członkowskiego z wnioskiem o zwrot kosztów. 2. Wzór wniosku o zwrot kosztów jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.”	
Art. 6	Unijny TDP jest ważny przez okres niezbędny do zakończenia podróży, na potrzeby której został wydany. Podczas obliczania tego okresu uwzględnia się niezbędne postoje nocne oraz połączenia w podróży. Okres ważności obejmuje dodatkowy okres karencji wynoszący dwa dni. Poza wyjątkowymi okolicznościami okres ważności unijnego TDP nie może przekraczać 15 dni kalendarzowych.	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48a ust. 4	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „Art. 48a (...) 4. TDP jest ważny przez okres w nim wskazany, nie dłużej jednak niż 15 dni od daty jego wydania, o ile nie zachodzą wyjątkowe okoliczności. Określając okres ważności dokumentu, konsul uwzględnia niezbędne postoje nocne oraz połączenia w podróży i dodaje dodatkowo dwa dni. (...).”	
Art. 7	1. W przypadku gdy paszport lub dokument podróży wnioskodawcy został zgubiony, skradziony lub zniszczony, lub nie można uzyskać go w rozsądnym terminie z innych względów, państwa członkowskie mogą wydać unijne TDP: a) swoim własnym obywatelom; b) obywatelom Unii, którzy nie są reprezentowani na terytorium państw członkowskich, w tym krajów i terytoriów zamorskich, o których mowa w art. 355 ust. 2 TFUE; c) obywatelom innego państwa członkowskiego,	nie			Przepis ma charakter fakultatywny.

które jest reprezentowane w kraju, w którym ubiegają się oni o uzyskanie unijnego TDP, w przypadku gdy w tym celu istnieją ustalenia między odnośnymi państwami członkowskimi; d) członkom rodziny, którzy nie są obywatelami Unii, towarzyszącym obywatelom Unii, którzy nie są reprezentowani w państwie trzecim lub obywatelom Unii, o których mowa w lit. a), b) lub c), w przypadku gdy ci członkowie rodziny legalnie przebywają w państwie członkowskim, bez uszczerbku dla wszelkich mających zastosowanie obowiązków wizowych; e) innym osobom, wobec których to państwo członkowskie lub inne państwo członkowskie jest na mocy prawa międzynarodowego lub krajowego zobowiązane do zapewnienia ochrony i które legalnie przebywają w państwie członkowskim. 2. W przypadku gdy państwo członkowskie wydaje unijne TDP zgodnie z: a) ust. 1 lit. b) lub c) niniejszego artykułu, konsultacje określone w art. 4 obejmują państwo członkowskie obywatelstwa obywateli Unii; b) ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu, konsultacje określone w art. 4 obejmują państwo członkowskie obywatelstwa obywatela Unii, któremu towarzyszy członek rodziny, oraz, w razie potrzeby, państwo członkowskie pobytu danego członka rodziny. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 6 nie wydaje się żadnego unijnego TDP bez uprzedniej konsultacji z państwem członkowskim obywatelstwa obywatela Unii, któremu towarzyszy członek rodziny, oraz, w razie konieczności, państwem członkowskim pobytu danego członka rodziny; c) ust. 1 lit. e) niniejszego artykułu, konsultacje określone w art. 4 obejmują państwo członkowskie zobowiązane na mocy prawa międzynarodowego lub krajowego do zapewnienia ochrony wnioskodawcy, będące krajem docelowym wskazanym w unijnym TDP.				
--	--	--	--	--

Art. 8 ust. 1	1. Unijne TDP składają się z jednolitego formularza unijnego TDP oraz jednolitej naklejki unijnego TDP. Taki formularz i taka naklejka muszą być zgodne ze specyfikacjami określonymi w załącznikach I i II oraz z dodatkowymi specyfikacjami technicznymi ustanowionymi zgodnie z art. 9.	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego 48g ust. 1–4	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „(...)” Art. 48g. 1. TDP ma formę jednolitego formularza TDP z polem personalizacyjnym przeznaczonym na wklejenie wypełnionej jednolitej naklejki TDP. 2. Specyfikację jednolitego formularza TDP, w tym sposób umieszczenia na nim wypełnionej jednolitej naklejki TDP, określa załącznik I do dyrektywy Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającej unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającej decyzję 96/409/WPZiB (Dz. Urz. UE L 163 z 20.06.2019, str. 1, z późn. zm. ¹⁾). 3. Specyfikację jednolitej naklejki TDP, w tym zakres sekcji i pól, które należy wypełnić, określa załącznik II do dyrektywy Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającej unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającej decyzję 96/409/WPZiB. 4. Dodatkowe specyfikacje techniczne TDP są zawarte w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2022/2452 z dnia 8 grudnia 2022 r. określającej dodatkowe specyfikacje techniczne dotyczące unijnego tymczasowego dokumentu podróży ustanowionego dyrektywą Rady (UE) 2019/997 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 47, z późn. zm. ²⁾). „(...)”	
Art. 8 ust. 2	2. Przy wypełnianiu jednolitej naklejki unijnego TDP wypełnia się sekcje określone w załączniku II oraz pole do odczytu maszynowego zgodnie z dokumentem ICAO nr 9303.	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego 48g ust. 5	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „(...)” Art. 48g. (...)” 5. W warstwie graficznej jednolitej naklejki TDP zamieszcza się: 1) dane dotyczące osoby: a) imię (imiona), b) nazwisko,	

¹ Zmiana wymienionej dyrektywy została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/1986 z 16.07.2024.

² Zmiana wymienionej decyzji została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/2662 z 15.10.2024.

				c) obywatelstwo, d) datę urodzenia, e) płeć, f) wizerunek twarzy; 2) dane dotyczące dokumentu: a) uwagi, b) oznaczenie państwa wydającego, c) oznaczenie organu wydającego, d) datę wydania, e) datę ważności, f) numer jednolitego formularza TDP; 3) dane dotyczące kraju docelowego oraz krajów tranzytu. (...)”	
Art. 8 ust. 3	3. Aby osiągnąć cele niniejszej dyrektywy, w szczególności aby zapewnić wykonywanie prawa do ochrony konsularnej na podstawie nowoczesnego i bezpiecznego formatu unijnego TDP, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 11 w celu zmiany – w związku z postępem technicznym – załączników I i II, a także odniesień do norm ustanowionych przez ICAO, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu oraz art. 4 ust. 2 lit. b).	nie	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48g ust. 5 pkt 2 lit. a	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „(...)” Art. 48g (...)” „2) dane dotyczące dokumentu: a) uwagi,”	
Art. 8 ust. 4	4. W sekcji „Uwagi” na jednolitej naklejce unijnego TDP, o której mowa w pkt 9 załącznika II, państwa członkowskie mogą dodawać wszelkie niezbędne wpisy krajowe. Te wpisy krajowe nie mogą powielać informacji zamieszczonych w sekcjach określonych w załączniku II.	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48g ust. 5 pkt 2 lit. a	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „(...)” Art. 48g (...)” „2) dane dotyczące dokumentu: a) uwagi,”	
Art. 8 ust. 5	5. Wszystkie wpisy na jednolitej naklejce unijnego TDP, w tym wizerunek twarzy, muszą być nanoszone drukiem. Na wydrukowanej jednolitej naklejce unijnego TDP nie można dokonywać żadnych odręcznych zmian. Wyjątkowo, w przypadku wystąpienia problemów technicznych o charakterze siły wyższej, jednolite naklejki unijnych TDP można wypełniać odręcznie, a zdjęcie dołączać. W takich	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego 48g ust. 5–7	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „(...)” Art. 48g (...)” 5. W warstwie graficznej jednolitej naklejki TDP zamieszcza się: 1) dane dotyczące osoby: a) imię (imiona), b) nazwisko, c) obywatelstwo,	

	przypadkach zdjęcie musi być dodatkowo chronione przed zastąpieniem innym zdjęciem. Na wypełnionej odręcznie jednolitej naklejce unijnego TDP nie można dokonywać żadnych zmian.			d) datę urodzenia, e) płeć, f) wizerunek twarzy; 2) dane dotyczące dokumentu: a) uwagi, b) oznaczenie państwa wydającego, c) oznaczenie organu wydającego, d) datę wydania, e) datę ważności, f) numer jednolitego formularza TDP; 3) dane dotyczące kraju docelowego oraz krajów tranzytu. 6. Wpisy na jednolitej naklejce TDP, w tym wizerunek twarzy, nanosi się drukiem. Na wydrukowanej jednolitej naklejce TDP nie dokonuje się zmian. 7. W wyjątkowych przypadkach związanych z wystąpieniem problemów technicznych o charakterze siły wyższej konsul może wypełnić jednolitą naklejkę TDP odręcznie i dołączyć do niej fotografię w sposób uniemożliwiający jej zamianę. Na wypełnionej w ten sposób jednolitej naklejce TDP nie dokonuje się zmian. (...)”	
Art. 8 ust. 6	6. Jeżeli na jednolitej naklejce unijnego TDP wykryto błąd przed jej umieszczeniem na jednolitym formularzu unijnego TDP, jednolitą naklejkę unijnego TDP unieważnia się i niszczy. Jeżeli błąd wykryto po umieszczeniu jednolitej naklejki unijnego TDP na jednolitym formularzu unijnego TDP, unieważnia się i niszczy zarówno naklejkę, jak i formularz, po czym sporządza się nową jednolitą naklejkę unijnego TDP.	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48j ust. 1 pkt 1	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „(...)” Art. 48j. 1. Konsul niezwłocznie fizycznie anuluje przez przedziurkowanie i przecięcie: 1) błędnie spersonalizowany jednolity formularz TDP lub błędnie spersonalizowaną jednolitą naklejkę TDP; (...).”	
Art. 8 ust. 7	7. Wydrukowaną jednolitą naklejkę unijnego TDP zawierającą uzupełnione sekcje umieszcza się na jednolitym formularzu unijnego TDP zgodnie z załącznikiem I.	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego 48g ust. 1–4	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „(...)” Art. 48g. 1. TDP ma formę jednolitego formularza TDP z polem personalizacyjnym przeznaczonym na wklejenie wypełnionej jednolitej naklejki TDP. 2. Specyfikację jednolitego formularza TDP, w tym sposób umieszczenia na nim wypełnionej jednolitej naklejki TDP, określa załącznik I do	

				dyrektywy Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającej unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającej decyzję 96/409/WPZiB (Dz. Urz. UE L 163 z 20.06.2019, str. 1, z późn. zm.³⁾). 3. Specyfikację jednolitej naklejki TDP, w tym zakres sekcji i pól, które należy wypełnić, określa załącznik II do dyrektywy Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającej unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającej decyzję 96/409/WPZiB. 4. Dodatkowe specyfikacje techniczne TDP są zawarte w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2022/2452 z dnia 8 grudnia 2022 r. określającej dodatkowe specyfikacje techniczne dotyczące unijnego tymczasowego dokumentu podróży ustanowionego dyrektywą Rady (UE) 2019/997 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 47, z późn. zm.⁴⁾). (...)”	
Art. 8 ust. 8	8. Państwa członkowskie zapewniają przechowywanie pustych jednolitych formularzy i naklejek unijnego TDP w sposób chroniący przed kradzieżą.	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48l ust. 2	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „(...)” Art. 48l. (...) 2. Konsul przechowuje niewypełnione blankiety jednolitych formularzy TDP i jednolitych naklejek TDP w miejscu zabezpieczonym przed ich utratą, zniszczeniem, uszkodzeniem lub dostępem do nich osób nieuprawnionych. (...)”	
Art. 9	1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze zawierające dodatkowe specyfikacje techniczne dotyczące unijnych TDP w odniesieniu do następujących elementów: a)projektu, formatu i kolorów jednolitego formularza i jednolitej naklejki unijnego TDP; b)wymogów dotyczących materiału i technik drukowania jednolitego formularza unijnego TDP;	nie			

³ Zmiana wymienionej dyrektywy została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/1986 z 16.07.2024.

⁴ Zmiana wymienionej decyzji została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/2662 z 15.10.2024.

	c) zabezpieczeń i wymogów, łącznie ze wzmocnionymi normami dotyczącymi ochrony przed fałszowaniem, podrabianiem oraz przerabianiem; d) innych zasad, których należy przestrzegać przy wypełnianiu i wydawaniu unijnego TDP. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2. 2. Dodatkowe specyfikacje techniczne, o których mowa w ust. 1, mogą zostać uznane za tajne i wówczas nie są opublikowane. W takim przypadku udostępnia się je jedynie wyznaczonym przez państwa członkowskie organom odpowiedzialnym za produkcję unijnych TDP oraz osobom odpowiednio upoważnionym przez państwo członkowskie lub Komisję.				
Art. 10	1. Każde państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za produkcję jednolitych formularzy i naklejek unijnego TDP. Ten sam organ może zostać wyznaczony przez większą liczbę państw członkowskich lub przez wszystkie państwa członkowskie. 2. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji i pozostałym państwom członkowskim nazwę organu produkującego jednolite formularze i naklejki unijnego TDP. W przypadku gdy państwo członkowskie zmieni swój wyznaczony organ, informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48l ust. 1	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „(...)” Art. 48l. 1. Minister właściwy do spraw zagranicznych zapewnia blankiety jednolitych formularzy TDP i jednolitych naklejek TDP. (...)”	Polska będzie przekazywać Komisji i pozostałym państwom członkowskim wskazane informacje w sposób zwyczajowo przyjęty (kanałami dyplomatycznymi).
Art. 11	1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 3 i art. 13 ust. 1, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 10 lipca 2019 r. 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 8 ust. 3 i art. 13 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Radę. Decyzja o	nie			

	odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go Radzie. 6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 8 ust. 3 i art. 13 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Rada nie wyrazi sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, Rada poinformuje Komisję, że nie wniesie sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Rady. 7. Komisja informuje Parlament Europejski o przyjęciu aktów delegowanych, o zgłoszonych sprzeciwach wobec tych aktów lub o odwołaniu przez Radę przekazanych uprawnień.				
Art. 12	1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1683/95. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	nie			
Art. 13	1. W terminie 21 miesięcy od przyjęcia dodatkowych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 9, państwo członkowskie sprawujące prezydencję Rady zgodnie z art. 16 ust. 9 TUE przekazuje Komisji i ESDZ wzory jednolitego formularza i jednolitej naklejki unijnego TDP.	nie			

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 11 w celu zmiany akapitu pierwszego niniejszego ustępu poprzez wyznaczenie innego państwa członkowskiego jako państwa odpowiedzialnego za przekazywanie wzorów, o których mowa w tym akapicie, na podstawie obiektywnych kryteriów, takich jak obecność na jego terytorium organu wyznaczonego do produkcji unijnych TDP przez większą liczbę państw członkowskich lub wszystkie państwa członkowskie. 2. ESDZ przekazuje wzory jednolitego formularza i jednolitej naklejki unijnego TDP delegaturom Unii w państwach trzecich. 3. Delegatury Unii w państwach trzecich powiadamiają właściwe organy w odpowiednich państwach trzecich o użytkowaniu unijnego TDP oraz o jego jednolitym formacie i najważniejszych zabezpieczeniach, w tym poprzez przekazanie tym organom wzorów jednolitego formularza i jednolitej naklejki unijnego TDP w celach referencyjnych. Powiadomienie danego państwa trzeciego jest powtarzane na wniosek tego państwa trzeciego. Powiadomienie nie zawiera specyfikacji, które mają pozostać tajne zgodnie z art. 9 ust. 2. 4. Procedurę określoną w ust. 1–3 powtarza się za każdym razem, gdy w jednolitym formularzu lub jednolitej naklejce unijnego TDP wprowadzono jakiegokolwiek zmiany. Termin, o którym mowa w ust. 1, wynosi 21 miesięcy po przyjęciu zmienionego formatu jednolitego formularza lub jednolitej naklejki unijnego TDP. 5. W przypadku gdy w danym państwie trzecim nie ma delegatury Unii, reprezentowane państwa członkowskie decydują w ramach lokalnej współpracy konsularnej, które państwo członkowskie powiadamia odpowiednie organy tego państwa członkowskiego o jednolitym formacie unijnego TDP, a także o jego głównych zabezpieczeniach. ESDZ koordynuje z danym				
---	--	--	--	--

	państwem członkowskim przekazywanie wzorów jednolitego formularza i jednolitej naklejki unijnego TDP w tym celu.				
Art. 14	Państwa członkowskie mogą wprowadzić lub utrzymać przepisy korzystniejsze niż przepisy niniejszej dyrektywy, o ile są one zgodne z niniejszą dyrektywą.	nie			Przepis ma charakter fakultatywny.
Art. 15	1. Dane osobowe przetwarzane do celów niniejszej dyrektywy, w tym wizerunek twarzy lub zdjęcie wnioskodawcy, o których mowa w art. 4 ust. 2, wykorzystuje się wyłącznie do zweryfikowania tożsamości wnioskodawcy zgodnie z procedurą określoną w art. 4, wydrukowania jednolitej naklejki unijnego TDP oraz ułatwienia wnioskodawcy podróży. Państwo członkowskie udzielające pomocy oraz państwo członkowskie obywatelstwa zapewniają odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych. 2. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) 2016/679 wnioskodawca, któremu wydano unijny TDP, jest uprawniony do zweryfikowania danych osobowych zawartych w unijnym TDP oraz – w stosownych przypadkach – do wystąpienia o skorygowanie tych danych poprzez wydanie nowego dokumentu. 3. W unijnym TDP nie zamieszcza się żadnych informacji w formie do odczytu maszynowego, o ile informacje te nie widnieją również w sekcjach, o których mowa w załączniku II pkt 6. 4. Państwo członkowskie udzielające pomocy oraz państwo członkowskie obywatelstwa zatrzymują dane osobowe wnioskodawcy wyłącznie tak długo, jak to konieczne, w tym do celów pobierania opłat, o których mowa w art. 5. W żadnym przypadku dane osobowe nie mogą być zatrzymywane dłużej niż 180 dni przez państwo członkowskie udzielające pomocy lub dłużej niż dwa lata przez państwo członkowskie obywatelstwa. Po upływie okresu zatrzymywania dane osobowe wnioskodawcy są usuwane.	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48k	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „(...)” Art. 48k. 1. Konsul przetwarza dane dotyczące wydania TDP, o których mowa w art. 48b ust. 1 pkt 1–8, wyłącznie do celów udzielenia pomocy konsularnej, przez okres nie dłuższy niż 180 dni. 2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, konsul usuwa dane z prowadzonych rejestrów czynności i rejestrów spraw, a dokumentację tworzącą akta sprawy poddaje brakowaniu. 3. Osoba, której wydano TDP, jest uprawniona do zweryfikowania danych w nim zawartych i w razie potrzeby do wystąpienia o ich skorygowanie przez wydanie nowego dokumentu. 4. W TDP nie zamieszcza się żadnych informacji w formie do odczytu maszynowego, o ile informacje te nie widnieją również w sekcjach, o których mowa w pkt 6 załącznika II do dyrektywy Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającej unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającej decyzję 96/409/WPZiB. (...)” Art. 48j. 1. Konsul niezwłocznie fizycznie anuluje przez przedziurkowanie i przecięcie: 1) błędnie spersonalizowany jednolity formularz TDP lub błędnie spersonalizowaną jednolitą naklejkę TDP; 2) TDP zwrócony przez osobę, której go wydano.	

	5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 państwa członkowskie zapewniają jak najszybsze bezpieczne zniszczenie wszelkich zwróconych unijnych TDP i wszystkich odnośnych kopii.			2. Konsul prowadzi ewidencję błędnie spersonalizowanych jednolitych formularzy TDP i jednolitych naklejek TDP. (...)”	
Art. 16 ust. 1 i 2	1. Państwa członkowskie regularnie monitorują stosowanie niniejszej dyrektywy na podstawie następujących wskaźników: a)liczby unijnych TDP wydanych zgodnie z art. 3 i obywatelstwa odbiorcy; b)liczby unijnych TDP wydanych zgodnie z art. 7 i obywatelstwa odbiorcy; oraz c)liczby przypadków podrabiania i fałszowania unijnych TDP. 2. Państwa członkowskie zarządzają procesem opracowywania i gromadzenia danych niezbędnych do dokonania pomiaru zmiany poziomu wskaźników określonych w ust. 1 oraz corocznie przekazują Komisji te informacje.	tak	Art. 1 pkt 4 ustawy dot. dodanego art. 48m	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „(...)” Art. 48m. Minister właściwy do spraw zagranicznych przetwarza dane dotyczące liczby: 1) wydanych TDP, 2) obywatelstwa osób, którym wydano TDP, 3) przypadków podrabiania i fałszowania TDP – a także corocznie przekazuje je Komisji Europejskiej;”	
Art. 16 ust. 3	3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające dodatkowe wskaźniki oprócz tych, o których mowa w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2.	nie			
Art. 17 ust. 1	1. Nie wcześniej niż pięć lat po dniu transpozycji niniejszej dyrektywy Komisja dokonuje oceny niniejszej dyrektywy oraz przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat głównych ustaleń. Sprawozdanie to zawiera ocenę stosowności poziomu zabezpieczenia danych osobowych, wpływu na prawa podstawowe oraz możliwości wprowadzenia jednolitej opłaty z tytułu unijnych TDP.	nie			
Art. 17 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.	tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48m	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „(...)” Art. 48m. Minister właściwy do spraw zagranicznych przetwarza dane dotyczące liczby: 1) wydanych TDP, 2) obywatelstwa osób, którym wydano TDP,	

				3) przypadków podrabiania i fałszowania TDP – a także corocznie przekazuje je Komisji Europejskiej;”	
Art. 18 ust. 1	1. Decyzja 96/409/WPZiB traci moc ze skutkiem od dnia przypadającego 36 miesięcy po przyjęciu dodatkowych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 9.	nie			
Art. 18 ust. 2	2. Odesłania do uchylonej decyzji traktuje się jak odesłania do niniejszej dyrektywy.	nie			
Art. 18 ust. 3	3. W terminie, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają unieważnienie i zniszczenie formularzy TDP wyprodukowanych zgodnie z decyzją 96/409/WPZiB.	tak	Art. 2 ust. 1 ustawy	1. Formularze tymczasowych dokumentów podróży wyprodukowanych zgodnie z decyzją 96/409/WPZiB przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie ustanowienia tymczasowego dokumentu podróży (Dz. Urz. WE L 168 z 06.07.1996, str. 4, z późn. zm. ⁵⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 18, t. 1, str. 26, z późn. zm.) stają się nieważne i podlegają zniszczeniu przez konsula z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.	
Art. 19	1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują w terminie 24 miesięcy od przyjęcia dodatkowych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 9, przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Stosują te przepisy od dnia przypadającego 36 miesięcy po przyjęciu dodatkowych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 9. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego	tak	Art. 1 pkt 1 ustawy dot. odnośnika nr 1 do tytułu ustawy oraz art. 3 ustawy	¹⁾ Niniejsza ustawa: w zakresie swojej regulacji wdraża: a) dyrektywę 2004/38/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniającą rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającą dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz. Urz. UE L 158 z 30.04.2004, str. 77),	

⁵ Zmiany wymienionej decyzji zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 236 z 23.09.2003, str. 789, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 422 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1.

	odniesienia określone są przez państwa członkowskie. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.			b) dyrektywę Rady (UE) 2015/637 z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie środków koordynacji i współpracy mających ułatwić ochronę konsularną niereprezentowanych obywateli Unii w państwach trzecich oraz uchylającą decyzję 95/553/WE (Dz. Urz. UE L 106 z 24.04.2015, str. 1); 2) wdraża: a) dyrektywę Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającą unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającą decyzję 96/409/WPZiB (Dz. Urz. UE L 163 z 20.06.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1986 z 16.07.2024), b) dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2024/1986 z dnia 6 maja 2024 r. zmieniającą dyrektywę Rady (UE) 2019/997 w odniesieniu do pola przeznaczonego do odczytu maszynowego w unijnym tymczasowym dokumencie podróży (Dz. Urz. UE L 2024/1986 z 16.07.2024); 3) służy stosowaniu: a) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2022/2452 z dnia 8 grudnia 2022 r. określającej dodatkowe specyfikacje techniczne dotyczące unijnego tymczasowego dokumentu podróży ustanowionego dyrektywą Rady (UE) 2019/997 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 47 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2662 z 15.10.2024), b) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/2662 z dnia 14 października 2024 r. ustanawiającej standardowy formularz wniosku o wydanie unijnego tymczasowego dokumentu podróży i zmieniającej decyzję wykonawczą (UE) 2022/2452 (Dz. Urz. UE L 2024/2662 z 15.10.2024).”; (...)	
--	---	--	--	---	--

				Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 9 grudnia 2025 r.	
Art. 20	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	nie			
Art. 21	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	nie			
Załącznik I		tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48g ust. 2	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: Art. 48g (...) „2. Specyfikację jednolitego formularza TDP, w tym sposób umieszczenia na nim wypełnionej jednolitej naklejki TDP, określa załącznik I do dyrektywy Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającej unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającej decyzję 96/409/WPZiB (Dz. Urz. UE L 163 z 20.06.2019, str. 1, z późn. zm. ⁶⁾).”	
Załącznik II		tak	Art. 1 pkt 3 ustawy dot. dodanego art. 48g ust. 3 oraz 48k ust. 4	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: Art. 48g (...) „3. Specyfikację jednolitej naklejki TDP, w tym zakres sekcji i pól, które należy wypełnić, określa załącznik II do dyrektywy (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającej unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającej decyzję 96/409/WPZiB.” Art. 48k (...) „4. W TDP nie zamieszcza się żadnych informacji w formie do odczytu maszynowego, o ile informacje te nie widnieją również w sekcjach, o których mowa w pkt 6 załącznika II do dyrektywy	

⁶ Zmiana wymienionej dyrektywy została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/1986 z 16.07.2024.

				Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającej unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającej decyzję 96/409/WPZiB.”	
--	--	--	--	--	--

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo konsularne			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		Dyrektywa delegowana Komisji (UE) 2024/1986 z dnia 6 maja 2024 r. zmieniająca dyrektywę Rady (UE) 2019/997 w odniesieniu do pola przeznaczonego do odczytu maszynowego w unijnym tymczasowym dokumencie podróży			
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU / PROJEKTÓW		Projektowana ustawa wejdzie w życie w dniu 9 grudnia 2025 r. Zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy 2019/997 państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania dyrektywy w terminie 24 miesięcy od przyjęcia przez Komisję Europejską dodatkowych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 9 dyrektywy (w odniesieniu do wzoru, formatu, koloru jednolitego formularza unijnego TDP i jednolitej naklejki unijnego TDP, wymogów dot. materiału i techniki drukowania ww. formularza, zabezpieczeń przed fałszowaniem, podrabianiem i przerabianiem oraz innych zasad odnoszących się do personalizacji jednolitego formularza i jednolitej naklejki). W świetle przywołanego art. 19 ust. 1 dyrektywy 2019/997 i z uwzględnieniem daty przyjęcia aktu wykonawczego Komisji Europejskiej termin uchwalenia przepisów implementujących dyrektywę upływa w dniu 9 grudnia 2024 r. Stosowanie uchwalonych/przyjętych przepisów dot. wydawania unijnego TDP należy rozpocząć 36 miesięcy od przyjęcia aktów wykonawczych Komisji Europejskiej, tj. od dnia 9 grudnia 2025 r. Dyrektywa delegowana Komisji (UE) 2024/1986 z dnia 6 maja 2024 r. zmieniająca dyrektywę Rady (UE) 2019/997 określa wprost powyższe daty dot. terminu uchwalenia przepisów implementujących oraz stosowania przepisów.			
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONIECZNOŚĆ WDROŻENIA TAK / NIE*	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU / PRZEPISÓW PROJEKTU	UZASADNIENIE
Art. 1	W załączniku II do dyrektywy (UE) 2019/997 pkt 10 otrzymuje brzmienie: „10. Jednolita naklejka unijnego TDP zawiera odpowiednie dane do odczytu maszynowego zgodnie z dokumentem ICAO nr 9303 w celu usprawnienia kontroli na granicach zewnętrznych. Dwoma pierwszymi znakami w polu do odczytu maszynowego są wielkie litery „PU” wskazujące, że dany dokument jest unijnym tymczasowym dokumentem pod różą. Pole do odczytu maszynowego zawiera drukowane w tle w sposób widoczny słowa „Unia Europejska” we wszystkich językach urzędowych Unii. Tekst ten nie może mieć wpływu na cechy techniczne pola do odczytu maszynowego ani utrudniać jego odczytu.”.	tak	Art. 1 pkt 3 dot. dodanego art. 48g ust. 3	3) po art. 48 dodaje się art. 48a–48m w brzmieniu: „(...)” Art. 48g (...)” 3. Specyfikację jednolitej naklejki TDP, w tym zakres sekcji i pól, które należy wypełnić, określa załącznik II do dyrektywy Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiającej unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylającej decyzję 96/409/WPZiB. (...)”	
Art. 2	1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 9 grudnia 2024 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Państwa członkowskie stosują te	tak	Art. 1 dot. odnośnika nr 1 do tytułu ustawy	¹⁾ Niniejsza ustawa: (...)” 2) wdraża: (...)”	

	przepisy od dnia 9 grudnia 2025 r. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.		Art. 3	b) dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2024/1986 z dnia 6 maja 2024 r. zmieniającą dyrektywę Rady (UE) 2019/997 w odniesieniu do pola przeznaczonego do odczytu maszynowego w unijnym tymczasowym dokumencie podróży (Dz. Urz. UE L 2024/1986 z 16.07.2024); (...). Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 9 grudnia 2025 r.	
Art. 3	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	nie			
Art. 4	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	nie			